

genç öncüler

aylık gençlik dergisi • nisan - mayıs 05 • 16

*H.z.
Peygamberin
Yirmidört Saati*

Lunapark Notları • İnönü'de İlk Gol • İstanbul'un Sırları
Dostoyevski - Suç ve Ceza • Bilinmeyenlerle Çanakkale

Genç Öncüler'e ve Yarışmamıza Büyük İlgî

Bütün liselilerin dergisi Genç Öncüler'in düzenlemiş olduğu deneme ve hikaye yarışması tüm Türkiye'de müthiş bir yankı ile karşılandı.

Öncelikle dergimizin hazırlığından, karış karış tüm Türkiye'de dağıtılmasına, yarışmamızın duyurulmasına bizlerle aynı heyecanı paylaşarak katılan dostlarımıza ve gönüldaşlarımıza çok teşekkür ediyoruz. Aynı şekilde bu yarışa, yarışmamıza katılarak düşünce ve kültür hayatımızı canlandıran, yarınlarımızın aydınlanmasına eserleriyle katılan geleceğin büyük yazarlarına çok ama çok teşekkür ediyor, rabbimizden kardeşlerimizin zihinlerine, gönüllerine, kalemlerine güç vermesini diliyoruz. Yine beklenen, arzu edilen, özlenen bir gençliğin yetişmesine rehberlik eden seçici kurulumuz; *Abdullah Yıldız (Umran dergisi sahibi, tarihçi, yazar), Abid Yaşaroğlu (eğitimci, araştırmacı, yazar), Aziz Erdoğan (eğitimci, edebiyatçı, yazar), Haydar Temel (eğitimci), Mehmet Dođan (edebiyatçı, eleştirmen), Metin Önal Mengüşoğlu (edebiyatçı, şair), Salih Keskin (eğitimci)*'e teşekkürlerimizi bir borç biliyoruz.

Geçmişe güven, geleceğe heyecan ve bugüne coşkuyla bakan Genç Öncüler, dergimiz artık tüm Türkiye'de beklenen ve kardeşler bulan bir dergi. Hakkari'den Trabzon'a, Sivas'tan Malatya'ya, Samsun'a, Ankara'ya, Antalya'ya, Denizli'ye, İzmir'e ve İstanbul'a kadar tüm Türkiye'de adım adım, diyar diyar Genç Öncüler'in havasını, atmosferini soluyoruz. Yaşanan anlamı tarifsiz duygularımızı Anadolu'dan ve İstanbul'dan gelen kardeşlerimizle taçlandırarak bir nebze olsun Gençlik Şöleni ile herkese yaşatmak istiyoruz. 27 Nisan Çarşamba günü saat 18.30'da Fırat Kültür Merkezi (Çemberlitaş-Eminönü)'nde Üniversiteliler tarafından çıkarılan Mecra dergimizle birlikte düzenleyeceğimiz **Gençlik Şöleni ve Ödül Töreni**'ne bütün Genç Öncüleri, kıymetli ailelerimizi ve öğretmenlerimizi bekliyoruz.

Liseli gençlik dergisi Genç Öncüler, gençlerin dilinden gençlere yönelik olarak, *öncü bir Kur'an nesline doğru* tıpkı mağaradaki gençler (Ashab-ı Kehf) gibi "Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve bize işlerimizden doğruyu kolaylaştır." diyerek omuz omuza, gönü gönüle koşuyorlar.

Genç Öncüler

Sahibi

Umrın Yayınclık

Türizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına

Abdullah Yıldız

Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Muhammed Birinci, Abdurrahim Boynukalın, Saliha Can,

Murat Çelik, İbrahim Elbaşı, Malik Dursun,

Murtaza Koçak, Ahmet Yusuf Özdemir, Elif Yaman.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Aslı Bulut Aras, Reyyan Yılmaz, Hacer Gürbüz, Yusuf

Kaya, Elyesa Koytak, Abdullah Yıldız, Murtaza Koçak,

Talha Dinleyici, Fatih Erdoğan, Yusuf Şentürk, Ab-

dullah Şanver, Mehmet Torun, Eray Duman İsmail

Memiş, Mert Eroğlu, Yunus Babacan

Adres

Sofular Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul

Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85

Fax: 534 88 88

iletisim@genconculer.com

editor@genconculer.com

Dizgi, İçdüzen: Genç Öncüler

Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan

Baskı: Yıldızlar Matbaacılık

3

Benim Hâlâ Ümidim Var

Saliha Can

7

Lunapark Notları

Reyyan Yılmaz

20

Hz. Peygamber'in

24 Saati

24

İnönü'de İlk Gol

Talha Dinleyici · Fatih Erdoğan

33

Kitaplar Arasında

Abdullah Şanver

Benim Hâlâ Ümidim Var

Saliha Can

Bu yazıya başlarken defalarca uzun paragraflar yazdım beğenmedim sildim. Olayları toz pembe aktarmayı kendime yakıştıramadım. Tamamen olumsuz olmayı da kabullenemedim. İşte yazımın son hali... umarım orta yolu bulmuş olarak hepimizin bildiklerini unutanlara hatırlatmış olurum.

Artık televizyonu açtığımda ne saçma sapan evlilik yarışmalarında yarışan zavallı insanları, ne kaşarlaşmış magazin programlarını ne de yanlış söylemenin yanlış olduğu tutumundaki karkersiz insanları görmek istiyorum. Huzur istiyorum bu dünyada... adalet ve dürüstlüğün mihenk taşı kabul edildiği bir dünya istiyorum. Çok mu zor?

Oysa medya insanların beyinlerini uyuştur-maktan vazgeçse aslında o kadar da zor değil her şey. Yada sözde etik kurallarını öze indirgeyip, kendisini yönlendirenlere resti çekebilse... İşte o zaman her şey daha da kolaylaşacak. Çünkü o zaman bizler insanları haksızlıklara ve çirkin hayasızlıklara karşı olan vurdumduymazlıklarından kurtarmak için değil, duyarlılıklarına duyarlık katmak adına çabalıyor olacağız. Yani her şey bir nebze daha kolaylaşacak.

Farkında mısınız bilmem günden güne vücudumuzdaki yer çekim yarasını ihya eden iplerin sayısı artıyor. Kollarımızda bacaklarımızda, yüreğimizde ve düşüncelerimizde bir 'başkasının' kontrolü altında bulunan bu ipler kimliğimizi

yok etmek adına durmadan kıpırdıyorlar. İçinizdeki siz, tiyatroya gitmek istiyor, ipler kıpırdamaya başlıyor.

Bugünler de herkes a sinemasını konuşuyor, ona gitmeli ve hakkında bilgi edinmelisin.

Tabi kendinizi tiyatro yerine sinemada buluyorsunuz böylelikle. Caddede bir mağazada gördüğünüz ayakkabı için içiniz giderken iplerin tekrardan kıpırdamaya başladığını hissetmemek elde değil.

En yakın arkadaşın yeni çıkan spor ayakkabıyı alsın sen git bunu al. Olacak iş mi bu?

Eh söylemeye ne hacet... soluğu hangi mağazada alacağımızı.

Kısaca kendi isteklerinize göre değil, topluma medya aracılığıyla empoze edilenlere göre hareket ediyorsunuz. Bu bir çığdır almış başını gidiyor. Hangi toplumu karlar altında bırakacak Allah bilir! Bu yönlendirmeyi de her bir bireye tek tek uygulayarak da zaman kaybetmiyor o 'birileri', bir seferde milyonları hedef seçiyorlar... Nitekim medya ile de hedeflerine fazlasıyla ulaşıyorlar. Bir zamanların mütevazı TRT si ile gelen medya şimdilerde özel kuruluşların özel çıkarları altında, doğru yanlış iyi, kötü ayırt etmeden reklam ve programlarıyla özde birilerine sözde halka hizmet ederek ipleri bağlıyorlar hayatımıza. Bir dönem feministliği öne çıkaran bir dönem; silaha özendiren, bir dönem de sihir, peri gibi kavramları öne çıkaran programlarla şimdilerde de hemen hemen her kanalda yer alan para için her türlü rezilliğin yapılabileceğini kanıtlayan yarışmalarla hayatımızı işgal etmeyi günden güne hızlandırıyorlar.

Biliyor musunuz artık iğreniyorum. Bu yaşta bunları ben görebiliyorsam benden daha büyüklerin buna tepkisiz kalmalarına tahammül edemiyorum. Millet olarak dilimizi yutturmuşlar bize vesselam. İstemiyorsan başını çevir demişler ama çevirdiğimiz yere öncekileri aratmayacakları da koymayı ihmal etmemişler.

Konu öyle kabarık ki; inanın bilsem okuyucunun 2 sayfasını okuduktan sonra sıkılıp 'ben ne yapabilirim ki?' demeyeceğini. Sayfalar dolusu yazarım. Ama toplumumuzun artık olumsuzlukları göğüsleyebilecek gücü kalmadı. Çünkü bazı olaylar vardır ki birey kendi başına onun üstesinden gelebilir. Ama bazıları da vardır ki dayanışma ister, paylaşım ister çözülebilmek için. Fakat ne yazık ki toplumumuz o 'birileri' tarafından medya aracılığıyla bireyselciliğe itilerek tepkisizleştirilmiş yalnızlaştırılmış...

Böylelikle de insanın kendisini 'ben ne yapabilirim ki?' gibi sorularla öz eleştirisini yapması tarihe karışmış. İşte Genç Öncüler yaşatlarımızın istedikleri halde çok şeyler başarabileceklerine inandırarak grup bilincini ortaya attı ve BİZ NE YAPABİLİRİZ? Sorusunu sordu.

Evet biz ne yapabiliriz? Sorusuna Çok şey diyerek cevap verdiler... En basitinden; vücudumuzdaki tüm ipleri kesebiliriz. İnancımız doğrultusunda hareket etmekten hiçbir zaman çekinmeyip dinimizin İslamiyet olduğunu ve, müslümanlığımızın da kimlikte yazılı olduğundan ibaret olmadığını; yani gerekliliklerini harfiyen yerine getirdiğimizi ve ilelebet getireceğimizi, bulunduğunuz her ortamda rahatlıkla dile getirebiliriz.. Yaşamımızı ona göre düzenleyip. Sırf yakınlarımız için içkili bir kutlamaya boyun eğmeyip. O sofrada oturmayabiliriz.. İmkanlarımız ölçüsünde ihtiyacımız olan şeyin en iyisini almalı ama sırf o timsahı üzerimizde taşıyıp amazon kral yada kraliçesi gibi gözükmek için alışveriş etmeyebiliriz. Nefsimiz bize karşı direnirse de ona kibarlıkla ve tüm gerçekliğiyle de Filistinli bir çocuğun yiyecek bir ekmeği dahi olmadığını hatırlatmalıyız.. Ve asla bizim gibi düşünenlerin izini kaybetmemeliyiz. Gün gelir ya o grubun lideri oluruz ya da bir üyesi ama yalnız başımıza olduğumuzdan hedeflerimize daha yakın ve daha umutlu oluruz.

Eh zaten sizde boşuna bu dergiyi elinizde tutmuyorsunuz. Sizde GENÇ ÖNCÜLERİ seçtiniz. Nitekim iyide ettiniz... burada kaybettiğiniz umudu, unuttuğunuz tebessümü bulacaksınız. En önemlisi de Allah rızası için kendinizi kurtardığımız gibi başkalarına da el uzatmak adına çabalayıp Allah'ın lanetlediği grup olan bildikleri halde helal ve haramı anlatmayanlar topluluğundan kurtulmuş olacaksınız. İyi ki varsınız, iyi ki aramızdasınız.

UMUDUNUZ VE GÜLERYÜZÜNÜZ HİÇ EKSIK OLMASIN...

Bu Ezanlar ki Şehadetleri Dinin Temeli Ebedi Yurdumun Üstünde Benim İnlemeli

Aslı Bulut Aras

İstiklal Marşı'nı hiç bir şiiri okur gibi okudunuz mu? Hiç onu anlamaya çalıştınız mı, edebiyat öğretmeninizin dayatması olmadan? Hiç birkaç mısrasını mırıldandınız mı sizin için salt zorunlu bir ezber olmaksızın? Eminim Genç Öncüler ne demek istediğimi anlayacaktır. Neler dile gelir o mısralarda, neler dile getirir yüreğinizde, neler hissettirir size değil mi?

Yazık ki o mısralar şimdi sadece özel günlerde ve bayrak törenlerinde yalnızca bir formalite olmaktan ileri gidemiyor... Hele o mısralardaki artık hak ettiği gibi anlaşılmayan derin mana... Güçleri salt iman olan o mübarek şehitleri ve vatan sevgilerini anlatan o mısralar her millete nasip olacak türden mi? Şu sözlere bir bakın:

*"Garbın âfakını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar*

*medeniyet dediğin tek dişi kalmış
canavar?"*

Oysa biz ne yapıyoruz? Medeniyet adı altında en yüce değerlerimizi ayaklar altında çiğnetmiyor muyuz? En kötüsü kendimiz de bu işi yapmıyor muyuz? Güya medeniyet olacak bu uluyan canavarın esiri olmuyor muyuz? Bilerek, görerek kendimizi garbın elinde oyuncak ediyoruz...

*"Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli,
ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli!"*

derken, her gün beş kere bizleri ebedi hayata davet eden mübarek ezanı dahi "rahatsız oluyoruz" diye susturmaya kalkınlarımız, ya da "Türkçe olsun" diyerek bozmaya çalışanlarımız olmadı mı? En acısı da arkadaşlar, bunu yapmaya çalışan insanların İstiklal Marşı'nı söylemeyi vatan sevgisinden sayanların olması... Okullarda her tatil başı ve sonunda bizlere bu marşı söyle-

ten insanların -aslında- bu mısralardaki derin manayı kavrayamamış ve hatta bağırarak, övünerek defalarca tekrarladıkları bu mısraların yücelttiği değerlere karşı savaş açmış olan insanların olması... Ah Mehmed Akif, ah büyük insan, bilsen ki hakiki bir vatan aşkı ve iman ile yazdığın o satırlar onları hak etmeyen nicelerinin ağzında dolaşiyor...

Başörtüsünü, namazı, imanı gericilik sayanlar o mısraları gurur duyarak(!) ezberliyor ve ezber-

letiyorlar... Bunları yapanları mevcut ilkelere karşı gelmekle suçlayanlar, onları türlü bahanelerle -sırf şehitlerimizin uğrunda savaştıkları şeylere bağlı oldukları için- toplumun dışına itmeye ve her türlü insani haktan mahrum bırakmaya çalışanlar, bilmeden, anlamadan söyledikleri o mısralarla aslında aynı şeylerin yüceliğini tasdik etmiyorlar mı? Kendileriyle bu kadar çelişen ve kendilerini bile düzgünce anlayamamış insanlardan bizim gibileri, içinde Allah sevgisi olanları doğru anlayıp doğru değerlendirmelerini bekleyebilir miyiz?

Ah Mehmed Akif, ruhun şad olsun, bizler seni anladık, ama ne kadar içler acısı da olsa artık garbın âfâkını saran çelik zırhlı duvarların yerini yeşil dolarlar, iman dolu göğsün yerini de dalkavukluklar aldı. Şafaklarda yüzen al sancağımızın -ne gerçekten ne de mecazen- sönmeyeceğinin de hiçbir garantisi kalmadı. Dua edelim ki arkadaşlar dinin temeli şehadetleriyle ezanlar güzel yurdun üstünde inlemeye devam etsin. Dua edelim arkadaşlar, dua edelim de vaktinde Mehmed Akif'in de "Yarışma var diye bu aceleye geldi, vakit versek de başka bir marş yazsan?" diyenlere söylediği gibi "Allah bizlere başka bir istiklal marşı yazmayı nasip etmesin."

Her hangi Bir Dergi...

Takip Ettiğiniz

Bir Dergi

Var Mı?

düşünce, kültür-sanat, edebiyat, mizah, eğlence, yarışmalar, okullardan yaşamımıza yansıyanlar, denemeler, televizyon eleştirileri, şiirler, kopya çekme teknikleri, kitap tanıtımları, röportajlar, karikatürler, komik resimler...
daha birçok yazı ile ...

Liselilerin dergisi

Genç Öncüler

gençlerin dilinden gençlere...

Abone olmak çok kolay: 0212 631 13 85

Sadece 15YTL

Lunapark Notları

Reyyan Yılmaz

I

Arzda bir renk cümbüşü; 'Buraya gel!' diye bağırarak bir münadidir sarı, yeşil, kırmızı ışıklar. Bir yanıp bir sönyörlar..

Dönme dolaba koşuyorum, içimde kenti kuşbakışı temaşa etmeye yönelik delice bir arzu. Döndükçe kentin perdelenmiş, kapalı kalmış yüzlerini açıyorum; dağ deniz, gök, ağaç. Sonrası bilindiği gibi; modern yapılar, camiler, caddeleler, yol araçları, koca alışveriş merkezleri ve her kente has gri, puslu hava. Tüm arzı böyle kuşbakışı seyredip ihata edebileceğim muazzam bir dönme dolap yapılabilir mi acaba? Biraz daha yakın olabilir miyim göğe? Buradan bakıp yaşama dair hikmetler çıkarabilir miyim? Dönme dolap Hira'm olabilir mi?...

Bir aşağıdayım bir yukarıda, bir yerdeyim bir gökte. Ne tam oradayım ne tam burada. Bu seyrüsefer bize öngörülen dünya yaşamını andırır gibi; Hem Hakk'la hem halkla. Hem ölecekmiş gibi hem ölmeyecekmiş gibi...

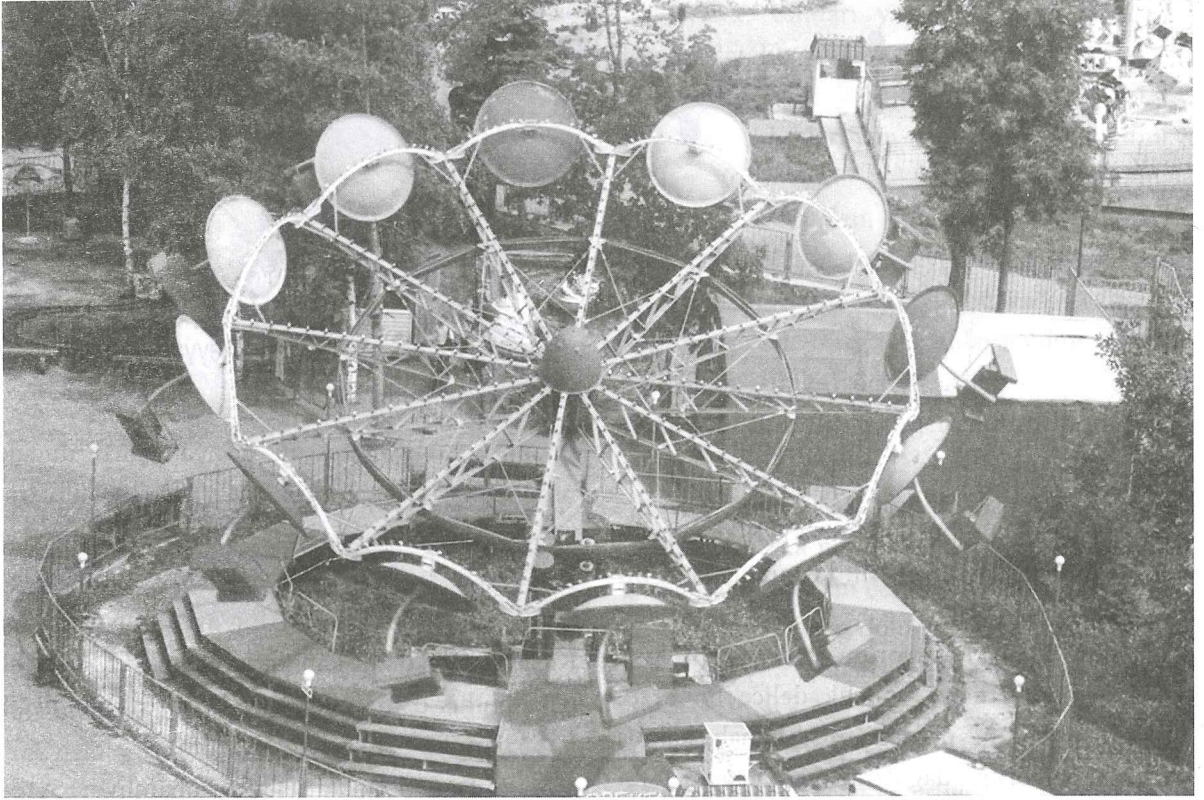
İnsanın görme yetisinin sınırlılığı, acizimi hatırlatıyor bana. 'Görme'de Allah en büyüktür. Bizim görmemizle O'nun görmesinin kıyası gayr-ı kabil. Çocukken ve 'Allah sizlere şah damarımızdan daha yakındır' haberine ermeden önce O, kuşbakışı bakan bir Tanrı idi zihnimde. 'Yukarıda!' diyorlardı O'na, avuçlar semaya kaldırılıyor, gözler semaya dikiliyordu. Oysa tepeden, profilden hasılı her yerden bizi ihata ediyor, âlemi ihata ediyordu O. Elimizi görüyor, gözümüzü, kir-

piklerimize düşen hüznü, kaş çatışımızı, dudak bükmemizi, adımlarımızı görüyordu O, kalplerimizi ve sinelerimizde gizlediklerimizi...

Dönme dolap ruhlarımızın hapsedildiği bedenin aciziyetini hatırlatan bir âyet oluyor bana. Kuşlarınkine denk kanatlarımız yok ki kuş gibi bakalım her dem, mikroskop değil, dürbün değil ki gözlerimiz her şeyi görebilelim.

İşte! Dönme dolap seferini tamamlıyor. Süresi dolanlar inip gidiyor. Dünya hayatı da böyle değil mi? Seferini tamamlayanlar gidiyor ve birileri onların yerini dolduruyor...

II

'Benim bunda kararım yok

Ben yine gitmeye geldim.'

Yunus Emre

Dönme dolaptan inip sağa sola çılgınca dönen bir başka eğlence aracına biniyorum. Bizi çevreleyen duvara boydan boya aynalar rabt edilmiş. Bu aynalar, araçlar hızla dönerken binicilerde tuhaf bir çarpma hissi uyandırıyor. Gerçekle yalanın iç içe girdiği bir eğlence.

Salt gerçek hayat olarak algıladığımız dünya hayatı da işte böyle aldatici bir eğlence. Bir an için bu koca lunaparkta elindeki bütün parasını eğlenceliklerin albenisine kapılarak harcayan küçük bir çocuğu hayal ettim. Dönme dolaptan iniyor, uçan halıya biniyor, ahtapottan kamikaziye, atlıkarıncadan tırtıla, gondoldan çarpışan otolara koşuyor sonra avuçlarına bakıyor, ceplerini yokluyor bu küçük çocuk -hadi adı Reyryan

olsun- Reyryan tüm bu eğlenceliklerde parasını yitirdiğini hayretle görüyor, ne yapacağını şaşırıyor.

Arz muazzam bir eğlence parkı gibi; 'Buraya gel!' diye bağırarak bir münadi bu kırmızılar, yeşiller, sarılar... Bir yanıp bir sönyüyorlar. İmanla nasiplenmemiş ruhlar, büsbütün kaybediyor sermayesini. Arzın cazibesine kapılıp bulanıyor zihni. Asıl olmayan bir dünyanın zevklerine olan bağımlılığıyla heba ediyor nefesini. Tıpkı idraki noksan o küçük çocuk gibi.

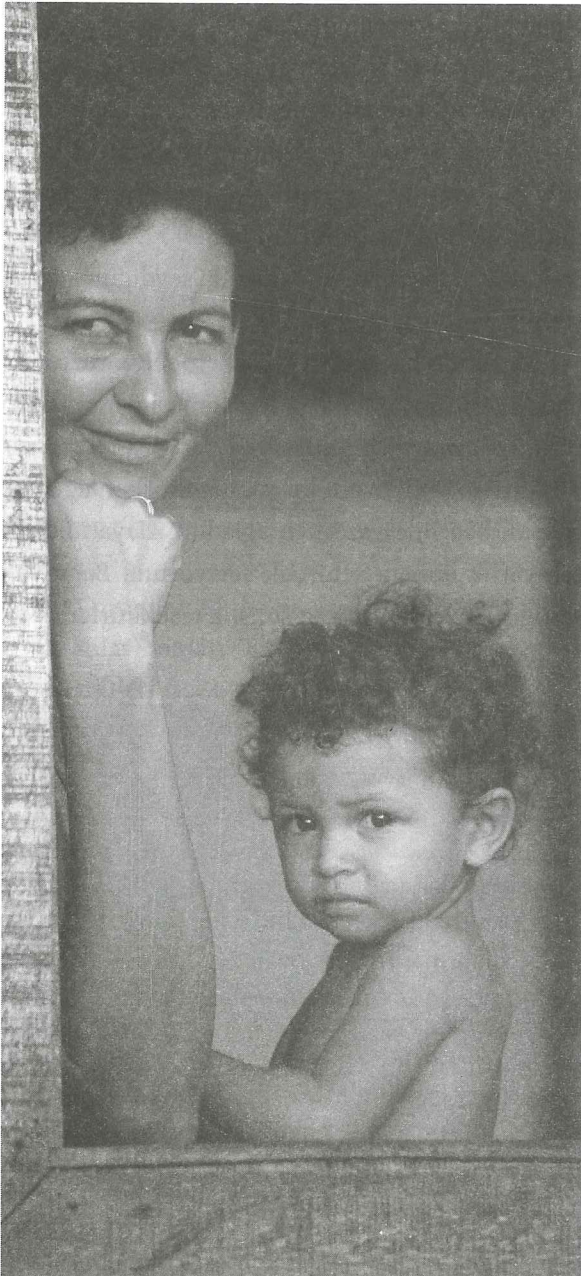
Mü'minse bu aldatici, albenili dekorun ardındaki hakikati istiyor, hissediyor, görüyor. Berrak bir zihinle hareket ediyor o. Eşyanın hakikatine dair edindiği gözlükle -basiretle-kavriyor dünyayı. Neyin nerede olması gerektiğinin bilinciyle yaşıyor o. Tıpkı, 'Dünyada garip bir yolcu ol' u haber veren 'Her şey nasılsa öyle göster bana!'yı vird edinen mübarek Nebi gibi, o en mükemmel insan örneği gibi, Gül gibi...

Hayattaki Tek Varlığım

Annem

Hacer Gürbüz

Sizlere bir hikaye anlatacağım. Bir zamanlar doğmak üzere olan bir çocuk, dünyaya gideceği gün Allah'a sormuş.

“Allahım! Bu kadar küçük ve korunmasız olduğum halde dünyada nasıl yaşayacağım?”

Allah!

“Meleklerim arasından birini senin için seçtim” demiş. O seni bekliyor olacak ve seni hep koruyacak.”

“Ama lütfen söyle bana demiş çocuk. “Burada, cennette hiç bir şey, yapmadan güzel ezgiler söylüyor ve gülümsüyorum. Ben böyle çok mutluyum.”

“Senin meleğin de sana güzel ezgiler söyleyecek ve sana her gün gülecek” diye cevap vermiş Allah.

“Sende o meleğin sevgisini hissedeceksin ve mutlu olacaksın.”

Çocuk: “Peki insanlar benimle konuştuklarında ben onları nasıl anlayacağım. Ben onların dilini bilmiyorum ki? demiş.

Allah!

“Meleğin sana dünyadaki sözlerin en yüzelini ve en tatlısını söyleyecek ve sana konuşmayı öğretecek” demiş.

“Peki seninle konuşmak istediğim zaman ne yapmam gerekecek?”

“Meleğin ellerini göğe kaldırıp bana dua etmeyi de sana öğretecek.”

“Ama duydum ki dünyada kötü insanlar varmış. Beni kim koruyacak?”

“Merak etme, meleğin seni ne pahasına olursa olsun koruyacak”

“Ama ben seni göremeyeceğim için çok mutsuz olacağım”

“Meleğin sürekli sana benden bahsedecek ve sana bana nasıl tekrar ulaşabileceğini anlatacak. Hem, sen beni görmezsen de ben hep senin yanında olacağım.”

Tam o sırada cennetteki huzur ortamına dünyanın homurtuları karışmaya başlamış. Dünyaya gitmek üzere olduğunu anlayan çocuk, aceleyle son sorusunu sormuş:

“Peki Allahım! Şimdi gitmek üzereyim. Lütfen bana o meleğin ismini söyler misin?”

“Meleğin asıl ismi çok önemli değil” demiş. Allah. “Çünkü sen ona “Anne diyeceksin”

Hemen hemen hepiniz bu hikayeyi biliyorsunuzdur. Gerçekten de bizlere iyi ve kötüyü onlar öğretirler. Bizlere doğruyu ve yanlışını onlar gösterirler. Düştüğümüzde, elimizden tutup bizi kaldıran, hiç karşılık beklemeden seven, ne yaparak yapalım kucağını açan ve asla terk etmeyecek olan bir kadın. Sadece annelerimiz bunu yapabilir. Beni hiçbir zaman bırakmayan annemi, yanımdayken bile özlüyorum. Ben görmesem de bana her gün dua eden annemi.

Bir annenin evladı için gösterdiği fedakarlığı bir sevgiliden yada bir eşten beklemek mümkün

değil. Anne evlat ilişkilerinde karşılık söz konusu değildir. Anne evladını her zaman karşılıksız sever. Bizler sevmezsek bile onlar bizi sevmeye devam eder. Çünkü bizler onlar için canlarından bir parçayızdır. Üstümüz açıldığında örter, hastayken başımızda sabaha kadar bekleyen annedir.

Bazen hatalarım oldu, elbette kimi zaman annemi hayal kırıklığına uğrattım. Ama hata yaptığım zaman bile arkamı dönüp baktığımda beni cesaretlendiren, beni hiçbir şart ileri sürmeden affedebilen annemi gördüm.

Yüreğimden hiçbir zaman silinmeyecek bir sevgiyle bağlıyım anneme. Bazen onun için üzülüyorum ve kendimi şanslı görüyorum. Çünkü, annem 7 yaşındayken annesini kaybetmiş, Bazen düşünüyorum da “Annenin kaderi kıza’ dedikleri doğru galiba. Ben de 7 yaşında sevdiğim adamı yani babamı kaybettim.

İkimiz de bir şeyler yaparken dalıyoruz. Ben babamı düşünüyorum o ise, annesini ne kadar üzücü bir olay değil mi?

Annem, biliyorum bu yazıyı okurken ağlayacaksınız, ben bile yazarken ağladım. Hayatımdaki tek varlık annem seni çok seviyorum. Bana yaşadığın güzel hayat için sonsuz teşekkürler...

Kızın

Gazze

Elyesa Koytak

Ruhunun Yaradan'dan getirdiği
Şehitliğin sebebi imanı taşıyor
Tanımıyor gerçeği saklayan duvarları
Bugün Gazze'de yağmur yağıyor
Güneş parlatırken kanları

Su ve kan bir çamur olmuş
akıyor gidiyor insanlığın kalbine
Farketmezken insanlığı üstlenen
Aynı evrenin insanları

Ağlıyor yeryüzündeki ilk
Hıçkırıkları keşişiyor bitmeyen damlalara
Çocukların ağız açık bekledikleri damlalar
Tadınca şerbet olan damlalar
Yutunca kevser olan damlalar

Susuyor İbrahim'in yüzüne bakmadığı güneş
Farkedince boşalan damlaları gökten
Bugün Kudüs'te de yağmur yağıyor
Taşlar parçalarken kurşunları
Ve yutuyor tüm çamurları

Kumar, İrade Boşluğundan Doğuyor

Yusuf Kaya

Birçok insanın hayatını kaybetmesine, yuvasının yıkılmasına neden olan kumar, insan hayatının dizginlerini ne zaman ele almaya başladı. Kumar denen illet nasıl olur da insanın hayatına yön verir? İnsanoğlu kendi oyununa düşecek kadar iradesiz mi? Bu irade boşluğunu kumar mı dolduruyor? Pekiyi kumar ilk olarak insanların karşısına nasıl çıktı?

Eskiden daha çok zenginler arasında konken partisi ve iş adamları arasında geçen iş toplantılarında zaman öldürmek için yapılan sıradan eğlencelerden biriydi kumar. Zaman ilerledikçe kumar orta sınıf insanlara da indi, o zamanlarda ise hâlâ zenginlerin eğlenmek için oynadığı bir oyunken, orta sınıf insanı için hayat demekti. Öyle ki insanlar elinde ne varsa kaybediyorlardı.

İnsanlar bunları bildiği halde kendi dizginlerini kendileri kontrol etmeye çalışmıyorlar. Kumar bu zamana kadar geldi tabii ama bu zamana geleşiye kadar birçok yuva yıkıp birçok genci hayatının baharında kurumuş yaprak gibi dökülenler haline getirdi. Şimdi ise sayısal loto, süper toto gibi oyunlarla karşımıza çıkıyor. Bu tür oyunların biri de iddaa. İddaa, insanların eğitildiği, düşünce seviyesinin en üst yerlerde olduğu okullara kadar girdi. Şimdilerde lise sıralarının alt bölmesinde bir spor gazetesi yanında iddaa gazetesi bulabilirsiniz.

Kumar bu tür oyunlarla lise sıralarına hatta ilkokul sıralarına kadar indi. İnsanlar bir defadan bir şey olmaz diyerek başlamaları ardı kesilmeyen bir şey olmazlarla sonunda bedeli ödeneme-

yen sonuçlar doğurması neden oldu.

Yazımın başında belirttiğim gibi irade boşluğuyla oluşan bu alışkanlık giderilemez mi? Kumar oynayan insanların çoğunda görülen irade kaybını eğitimle ya da dinlerine olan bağlılıkları ile bu açığı kapatmışlardır. Dinine düşkün insanların içki içmediği ve bütün kötü alışkanlıklardan uzak durduğu çok düzgün ve oturlu aile hayatlarının olduğu bilinmektedir. Eğitimli ve seviyeli olan insanlar ise eğitimleriyle kötüyü yanlış ayırt edebilmekte zorluk çekmezler. Onlar ve onlar gibi olan insanlar kumar batağının içine düşmezler.

Günümüzde medyanın kumar ve bahis türü oyunları insanlara teşvik edecek şekilde reklam yapması, çok iyiymiş gibi göstermesinin sonucu olarak iddaa ilk okul sıralarına kadar indi. İlkokul sıralarına kadar inerken sadece medyanın suçu yok bu konuda ebeveynlerimizin de suçu var. Ebeveynlerimizin bu tür oyunlarla ilgili reklam yapan ve toplumu sömüren gazeteleri evlerine sokması çok yanlış ve mantıksız bir davranıştır.

Biz, her ne kadar dikkat etmeye çalışsak da, kumar oyun şekilleri değişerek karşımıza çıkıyor. Ne kadar uğraşırsak uğraşalım, kumar, eğitimsiz, cahil, dinin gereklerini bilmeyenler olduğu sürece daha çok canlar yakacak. Kumarsız ve dizginlerini kendi kontrol edebilen bir insanlık için iradenizi kullanın. İnanın insan iradesinin karşısına hiçbir şey karşı gelemez, önemli olan insanın kendi kendisini yenmesidir.

İstanbul'un Sırları

Şehrin Kuruluşu

Rivayetlere göre Megara'dan gelen koloninin reisi Bizas/Buzas, şehri terketmeden önce, kahinler yeni şehrinin nereye kurması gerektiğini sorar. Onlar da; "Körler ülkesinin karşısına" diye cevap verirler. Bizas kolonisi ile yola çıkar. Bir akşam Saray Burnu'nda karaya çıkan koloni burada kamp kurar. Sabah Bizas buranın denizi, yeşilliği ve arazisine hayran olur. Tam karşıda, Khalkedon (Kadıköy) de koloni kuranları aşağılamak için; "Bunlar kesin kör ki bu güzel yeri bırakıp, o dağın başına şehir kurmuşlar, der ve kahinlerin sözünü hatırlayarak şehrinin burada kurmaya karar verir. Tarih yaklaşık olarak MÖ 660 yılıdır.

Ama Herodot'a göre Khalkedonlulara 'Körler' diyen Megaralı Buzas değil Pers Kralı Dara'nın generali Megabyzos'tur.

İstanbulun yaşgünü

İstanbul'un Megaralılar tarafından kuruluşu ef-

sanelere dayandığı için kuruluş tarihi tam olarak bilinemez. Ancak İstanbul'u Roma İmparatorluğunun başkenti yapan Konstantin'in şehri büyütürken yeniden kurduğu tarih bilinmektedir; 324 tarihinde başlayan şehri genişletme çalışmaları 330 yılında bitmiş ve şehir resmen 11 Mayıs 330 yılında açılmıştır.

İstanbul'un İsimleri

İstanbul'un bilinen ilk adı Bizantion idi. Şehirle bir eden Septimius Severus daha sonra şehri imar ederek oğlu Antonia'ya izafeten şehre Antonia ismini vermiştir. Şehir İdare merkezi olduktan sonra ismi Secunda Roma (İkinci Roma) adını almış bunun yanında Nova Roma (Yeni Roma) Bizans Roması isimleri ile de anılır oldu. Resmi yazışmalarda (Türkçe Mamur'un karşılığı) Anthusa ismine de rastlanır. Şehrin ikinci banisi kabul edilen Konstantin'den sonra şehre Konstantine Polis ismi verilmiştir. Slavlar Tsarigrad (imparator şehri), Vikingler,

Mihail isimli bir imparatorun dolayısıyla Miklagrad/Miklagord, Ermenicede Konstantinu Kalak, Arapça'da Kustantina, Kostantiniyye isimlerini kullanmışlardır.

Fetihten sonra ise İstanbul'u ifade etmek üzere, İslambol, Der Saadet (Saadet kapısı), Der-i Devlet (Devlet kapısı), Asitane-i Saadet, Ümm-i dünya, Darü's- Saltanat, Dar'ü-l İslam, İslambol gibi çeşitli isimler ve sıfatlar kullanılmıştır.

Kimler geldi kimler geçti

İstanbul şehri çeşitli kavimlerin egemenliği altına girmiştir. Şehir 513 yılında Pers, 405 yılında Sparta, daha sonra Atina egemenliğine girmiştir. İ.Ö. 74 yılında Roma egemenliğine giren şehir İ.S. 73 tarihinde artık Roma İmparatorluğunun toprağıdır.

İki Roma

Atilla Hem doğu Roma'yı hem Batı Roma'yı egemenliği altına almıştı. Fatih ise İstanbul'u aldıktan sonra hedef Roma'yı seçmişti. Hatta Gedik Ahmed Paşa komutasında bir Osmanlı ordusu İtalyan çizmesindeki Piyemento şehrini almış, Papa Vatikanı terk ederek Fransa'ya kaçmış, İtalyanlar "Doğu ve Batı Roma İmparatoru Fatih Sultan Mehmed" yazan bir madalyon bastırmışlardı. Fatih hedefini açıklamadığı son seferine çıktığı sırada (Muhtemel hedefler Mısır veya İtalya idi) zehirlenerek öldürüldü

Hadi gel köyümüze geri dönelim

İstanbul'un Köy olması

İmparator Sebtimius Severus, rakibi Pescennius Niger'i destekleyen İstanbul şehrini affetmemiş ve 194 yılında rakibi alt ettikten sonra, şehrin surlarını yıktıktan sonra, Polis (Şehir) olma yetkisini elinden almış, onu Komes (Köy) ilan etmiş ve Marmara Ereğlisi'ne bağlamıştır. Daha sonraları oğlu Antonius Caracalla'nın isteği ile İstanbul'u yeniden inşa etmiş ve ismini Antonia olarak değiştirmiştir.

İstanbul'un 7 Tepesi

İstanbul Roma örnek alınarak yapıldığı için tepeler üzerinde kurulmuştu ve 7 tepesi vardı. Bu tepeler şunlardı;

1.Tepe Üzerinde Ayasofya bulunan Akropolis tepesi, (Rakım 40 metre)

2.Tepe Forum Constantini; bugünkü Çemberlitaş (R. 50 metre)

3.Tepe Forum Theodosii; bugünkü Üniversite (R.60 metre)

4.Tepe Fatih (R.60 metre)

5.Tepe Sultan Selim Camii'nin bulunduğu Aspar tepesi (R.50 metre)

6.Tepe, en yüksek tepe (R.78.5) ise Harisos (Edirne Kapı) tepesi idi

7.Tepe Bugünkü Çukurbostan semtinin bulunduğu tepe

NAMAZ

ESENLIĞE YOLCULUK! -II

Abdullah Yıldız

Düşünüp Hissederek Kur'ân Okumak: Kırâat

Sıra Allah'ın Kitabı'ndan sûreler, âyetler okuyarak üzerinde derin derin düşünmeye, her kelimesini anlayıp hissetmeye ve özümsemeye gelmiştir. Ancak, bu noktada mümin, şeytanın dürtüklemeleri karşısında uyanık ve tetikte olmak durumundadır: *"Kur'ân okumak istediğin zaman koğulmuş şeytandan Allah'a sığın"* (16/98)

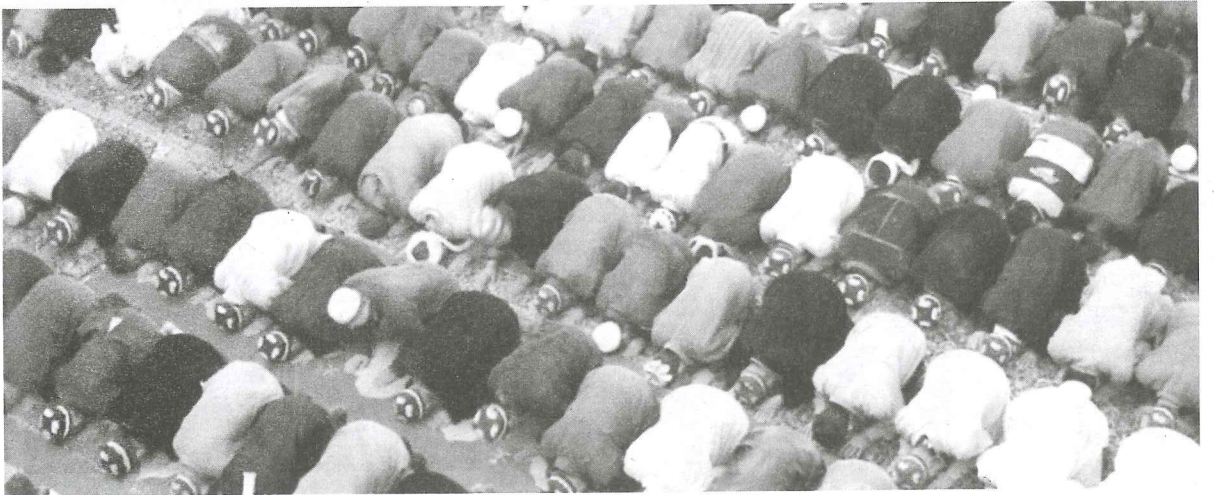
Bu ilâhî ikaza icâbet eden musallî, insanlığın apaçık düşmanı olan kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınır: *"E'üzü bi'llâhi min'eş-şeytân'ir-racîm"* der. Eğer şeytana karşı böylesine uyanık ve dikkatli olunmaz ve onun sinsice gönüllere fısıldadığı vesveselerden kurtulmak için Allah'a sığınılmaz ise, okunulan âyetler, yapılan dualar kupkuru birer mırıltı-

dan ibaret kalabilir:

"Yazıklar olsun o namaz kılanlara; onlar ki kalpleri namazlarına yabancısıdır." (107/4-5)

Mümin, bu âyetin muhatabı olmamak için kovulmuş şeytandan Allah'a sığınarak ve *"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adı ile"* diyerek Kur'ân'dan sûre ve âyetler okumaya başlar.

Kur'ân, ister namazda olsun isterse namaz dışında olsun, dura dura, düşününe düşününe, sindire sindire, anlayıp hissederek okunmalıdır. Kur'ân, kendisinin **"tam bir tertil üzere"** (73/4) ve **"tilâvetinin hakkını vererek"** (2/121) kırâat edilmesini ister; bu da Allah'ın Kitabı'nın yavaş yavaş, tane tane, her harfinin, kelimesinin, nazmının, mânâsının hakkını vere vere, huşû ve saygı içinde, akleden bir kalb-i selîmle düşünüp hissederek anlamak ve yaşamak niyetiyle okunması anlamına gelir. O halde mü-

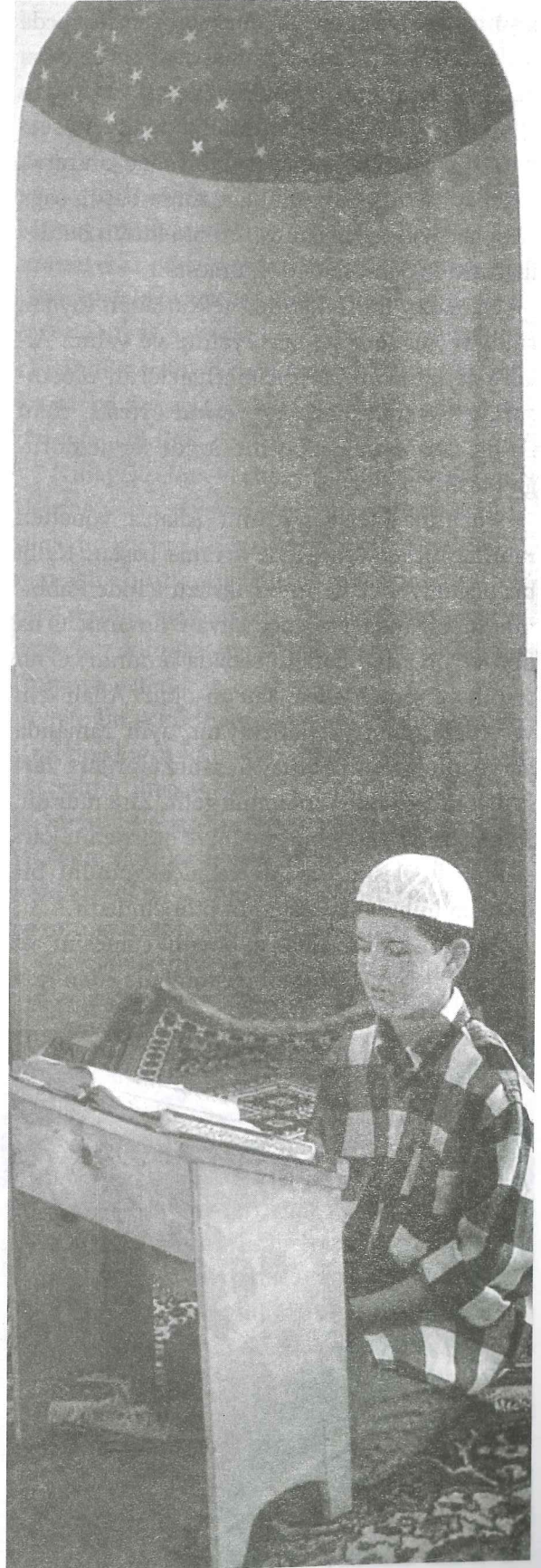
min, namazda ya da dışında Kur'an'ı anlayıp öğrenmek, düşünüp öğüt ve ibret almak, Allah'ın zâtını, sıfatlarını, emir ve yasaklarını hatırlayıp imanını ve takvâsını artırmak, O'na şükür ve hamdetmek, sorumluluğunun bilincine ermek, kalp gözünü açmak ve böylece huzûr ve sükûna kavuşmak için okur.

“Kur'an'ın anası” veya **“Kitâb'ın anahtarı”** da denilen Fâtiha sûresini namazda okumanın özel bir anlamı ve önemi vardır. Allah Rasûlü'nün(s.) **“Fâtihat'ül-Kitâb'i okumayanın namazı yoktur”** buyurması sûrenin bu yönüyle ilişkili olmalıdır. Zira, her namazın her rek'atında mutlaka okunması gereken Fâtiha'yı tekrarlamak sûretiyle mümin, Yaratan'ı ile yaptığı **“kulluk sözleşmesi”**ni her seferinde yenilemekte, tazelemektedir. Her kıyâmda **“Âlemlerin Rabbi ve Din Günü'nün sahibi olan Allah'a hamd ederek”** şükür ve minnet hislerini sadece Allah'a yönelten ve Kıyamet gününde yalnızca O'na hesap vereceğinin bilincinde olan kul, yanlı kendi adına değil tüm müminler topluluğu, ümmeti adına **“Yalnızca Sana kulluk eder, yalnızca Senden yardım dileriz”** diyerek, Rabbi ile yaptığı sözleşmeyi sürekli canlı ve diri tutmaktadır. Sonra da doğru yola ulaşmak için, nimete kavuşmak için, sapıklıktan ve azaptan kurtulmak için Allah'tan yardım dilemektedir.

Fatiha'dan sonra ise mümin, Kur'an'dan **“kolaylıkla okuyup anlayabileceği kadar”**(73/20) bir sûre ya da âyeti, yukarıdaki kırâat ilkeleri doğrultusunda anlayıp düşünerek okur.

Allah Adına Kıyâm, Allah İçin Rükû ve Secde

Allah için, Allah'ın rızasını kazanmak için namaza yönelip dünyayı elinin tersi ile geri iten, şeytandan Allah'a sığınıp tane tane ve düşünce düşünce Kur'an okumaya başlayan mümin, kulluğunu sadece ağzı ve dili ile ifade etmekle yetinmez; **beden dili** ile de kulluğunu, teslimiyetini ifade eder: Ellerini kaldırarak tekbîr alıp

kiyâma durması, huşû içinde gözlerini secde mahalline dikip elini bağlaması, saygı ve korku duyarak Rabbinin önünde eğilmesi, ardından O'nu daha fazla yüceltip tesbih etmek için secdeye kapanması, nihayet tahiyyâta oturarak duâ ve niyazda bulunduktan sonra başını sağa ve sola çevirerek selâm vermesi... bütün bunlar ibadetin beden diline dökülmesidir.

Namazın her rekatında tekrarlanan kiyâm, rükû ve secde eylemleri, yalnız ve yalnız Allah'a tapınmanın çeşitli merhalelerini oluştururlar. Kiyâmla başlayan **tevhîd eylemi**, rükû ile bir ileri aşamaya taşınır; secde ile de doruğa ulaşır:

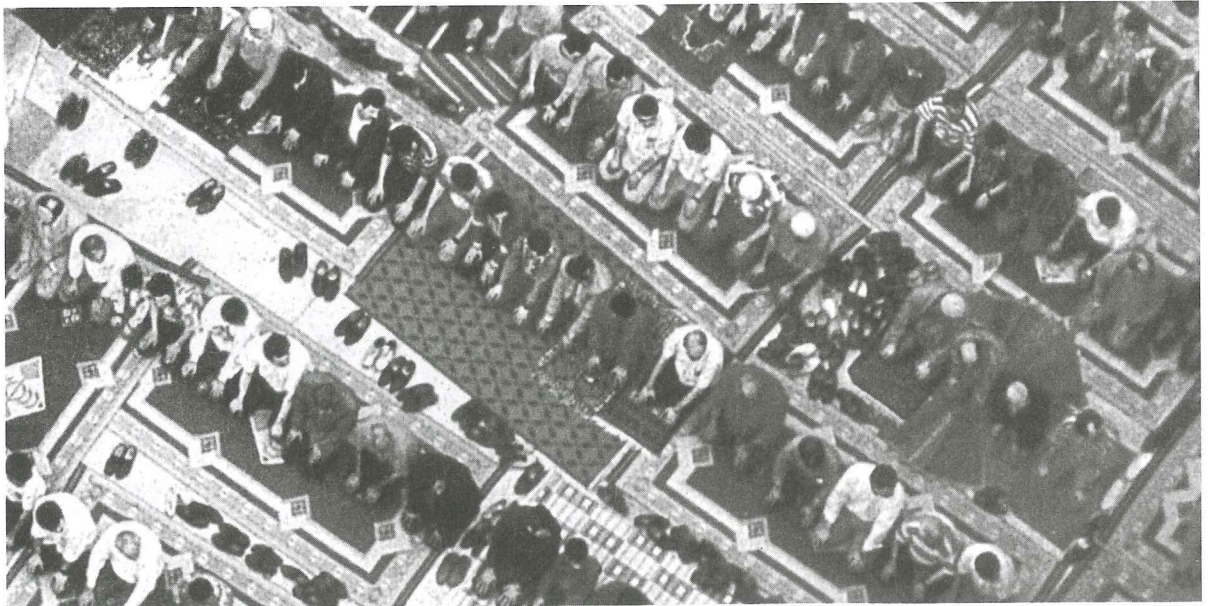
Yüzünü Kâbe'ye, özünü Allah'a yönelten mümin, *iftitah tekbiri* ile kiyâma başlar. Kalbi bir teslimiyet ve derin bir tevâzû içinde Rabbinin huzurunda el-pençe divan durarak O'na duâ ve niyazda, hamdü senâda bulunur; O'nu tesbih ve tenzih eder; Kur'an okur. Allah için ve Allah adına yapılan kiyâm, aynı zamanda yeryüzünde ilâhlık taslayan sahte tanrılara karşı da bir başkaldırı anlamına gelir. Zira mümin, Allah'tan başka hiçbir gücün ve otoritenin karşısında böylesine saygılı ve alçakgönüllü bir duruşta bulunamayacağını bilincindedir.

Rükû', kulun Allah'a boyun eğmesini ve her şeyiyle ona teslim olmasını ifade eden tev-

hîd eyleminin ikinci aşamasıdır. Rükû' eden bir mümin, bu davranışıyla sadece ve sadece Allah'ın gücü ve büyüklüğü karşısında eğilebileceğini; buna karşılık, mutlak Kahrâr(kahredici) ve Cebbâr(zorlayıcı) olan Allah'ın dışında hiçbir kuvvete aslâ boyun eğmeyeceğini ispat ve ilân etmiş olur. Rükû'da yaptığı dualarla hep bunu tekrar eder: "**Sübhâne Rabbi'el-Azîm**" diyerek Azamet sahibi Rabbinin tesbih eder; yani O'nu noksan sıfatlara sahip yaratıklara benzemekten uzak bilir. Rükû' kulun Allah'a teslimiyetinin ve huşûun en güzel ifadesidir. Allah Rasûlü'nden(s.) rivayet edilen bir duâ, rükû'da iken gönlümüzde canlanması gereken duygu ve düşünceleri şöyle dillendirir:

"Ey Allah'ım! Senin için rükû' ettim; Sana iman ettim ve Sana teslim oldum. Kulağım, gözüm, özüm/beynim, kanım, etim, kemiğim ve sinir sistemim Âlemlerin Rabbi olan Allah'a huşû etti."

Rükû'dan doğrulup Âlemlerin Rabbi'ne sınırsız hamdü senâda bulunduktan sonra sıra ibadet ve itaatin zirvesi demek olan secdeye gelir. Kul, secde kapanarak benliğini, kibir ve gururunu yalnız ve yalnız Rabbinin huzurunda ayaklar altına aldığı ispatlar. Böylece en büyük güç ve otorite sahibi Yaratıcı'yı olabildiğince yüceltip tesbih ederken, O'nun kuvvet

ve kudreti karşısında kendi acizliğini ve hiçliğini itiraf ederken başka hiçbir varlığın karşısında böyle alınına yere sürerek kendini aşağılamayacağını ifade ve ilân eder. Hz. Peygamber'den rivâyet edilen bir duâ secde psikolojisini yaşama noktasında bir hayli anlamlıdır:

“Ey Allah'ım! Senin için secdeye kapandım; Sana iman ettim ve Sana teslim oldum. Yüzüm, kendisini yaratıp ona şekil verene, onda göz ve kulak açana secde etti. Yaratanların en iyisi olan Allah ne mübârektir!”

Mümin secdesinde bu duâyı düşüp hissederek kendisini topraktan yarattıktan sonra mahlukların en güzeli ve en şerefli kılan Güzeller Güzeli Yaratan'a minnette bulunur. İki kez tekrarladığı secde ile, önce topraktan geldiğini ve tekrar toprak olacağını ifade eder. İşte bu ân, **kulun Rabb'ine en yakın olduğu ândır**: Yüce Yaratan kuluna “**secde et ve yakınlaş**”(96/19) buyurur.

Son Oturuş: Tahiyât, Teşehhüd ve Mi'râc

Saygı dolu bir kıyâmdan sonra eğilerek rükû eden ve ardından daha da eğilerek secdeye kapanan; böylece her seferinde Rabbini olabildiğince yücelterek tevhid eyleminin basamaklarından aşama aşama yukarı çıkan mümin, Hz. Muhammed(s.)'in mi'râca çıkarak Rabbi ile aracısız sohbet etmesi gibi, doğrudan doğruya Yaratan'ına kalbini açar, kulluğunu arzeder; yürekte duâ ve niyâzda bulunur, gönülden yalvarır, yakarır. Tahiyât'ı okuyarak; bütün tahiyyelerin(saygı, sevgi ve yüceltilerin), tayyibelerin(övcü ve güzel sözlerin), salavâtın(ibadet ve namazların) Allah'a has olduğunu kalbî bir imanla ikrar eder, onaylar; Nebî Muhammed'e salât u selâm gönderir; salih(Allah'ın razı olduğu) kullara rahmet ve bereket diler; sonra Allah'ın tek ve yegane ilâh olduğuna, Muhammed(s.)'in de onun kulu ve rasûlü olduğuna şahitlik eder. Hz. Peygamber'e salât u selâmın ardından annesine, babasına ve tüm müminlere hem bu dünyada hem öbür dünyada hayırlar ve esenlikler diler; cehennem aza-

bından korunmayı diler, kendisinin ve zürriyetinin dosdoğru ve sürekli namaz kılanlardan olmasını diler, diler de diler... Allah ile kulu arasında hiç bir vasıtanın olmadığı bu son oturuş, âdetâ müminin namazdaki mi'râc ânı ve namazının hâsılası, ürün devşirme zamanıdır. Mümin, yüce Mevlâ'nın “...**Ben onlara çok yakınlık veririm**”(2/186) buyruğunun tam da bu duâ ve niyâz ânı için geçerli olduğunun bilinci içinde derûnî bir yalvarış ve yakarıyla, korkarak ve umarak Rabbinden isteyebildiği kadar istemelidir.

Nihâyet selâm verirken; sağında ve solunda bulunanların şahsında tüm inananlara, salihlere ve meleklerle selâm verdiğinin bilinci içinde namazını bitirir; ama duâsi, niyâzı, hamdi, tekbîri, tesbîhi, zikri, fikri... bitmez; namaz heyecânı bir sonraki namaza kadar mümini diri tutmaya yeter.

İşte bu şekilde huşû içinde “**ikâme edilen**” yani dosdoğru kılınan bir namaz; mümini fahşâ(çirkin davranışlar) ve münker(kötülükler)den alıkoyar(29/45); onu nefsin, şeytanın ve sahte tanrıların etki alanından uzaklaştırır, kula kul olma tehlikesinden kurtarır ve böylece onu gerçek özgürlüğüne kavuşturur.

İşte böylesi bir **tevhid eylemi** olarak günde beş vakit kılınan namaz, müminin imânını, Rabbiyle sözleşmesini günde beş kez pekiştirir, kimliğini yeniden ihyâ ve inşâ eder; **küfr'e** ve şirk'e, fitne ve fesâd'a, zulm'e ve haksızlığa... karşı direnişini sürekli kılar.

İşte böyle, günde beş kez semada yankılanan ezanın kutlu çağrısına uyup abdestle günahlarından arınan, Kâbe'ye yönelip gönlünü Allah'a teslim eden, kulluğunu tazeleyen mümin, “esenlik yolculuğu”nu adım adım kateder ve Rabbinin rızasına ulaşır.

O halde, sabah, öğle, ikindi, akşam ve yatsı:

Haydi namaza!

Haydi felâha!

Haydi kurtuluşa!

Haydi esenliğe!

FELLUCE ÇOCUKLARI

Fellucenin çocuklarına ağlıyorum
Kan ve gözyaşı ülkesinin
Ölüm diyarının çocuklarına

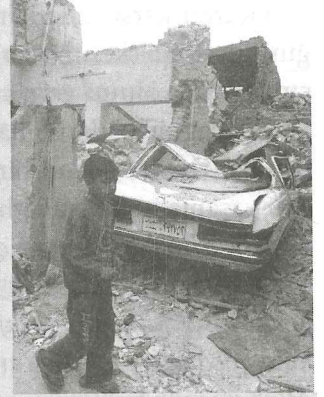
Çığlıklarla bomba seslerinin
Gözyaşıyla kan damlalarının
Kardeş olduğu ülkenin çocuklarına...

Öfke ve kin selinde boğulan
Dünya insanlığının öksüz çocuklarına
Felluce'nin kimsesiz çocuklarına

Hergün tane tane can veren
Hergün bombalar altında sesizce ölen
Uzaklardaki kardeşlerime ağlıyorum

Ey! Fellucenin direnen çocukları
Ölüm tarlasının buğday başakları
Boğacak birgün, gözyaşlarınız alçakları
Boğacak elbet Fellucenin kimsesiz çocukları

- Murtaza Koçak

Herhangi bir dergiye abone misiniz?

Yaklaşık iki yıldır yayın hayatını sürdüren dergimiz için bakın Aslı Bulut Aras isimli bir okurumuz ne diyor:
"Sevgili Genç Öncüler Ailesi; Derginizi (Ekim-2004 sayısı) bir arkadaşımın tavsiyesiyle okudum. Bu derginizle ilk tanışmam oldu ve çok beğendim. Bizim gibi düşünen gençlere de kulak veren ve hatta kulak vermekle de kalmayıp, düşüncelerini açıklama ve sunma imkanı da sağlayan birilerinin olması çok sevindirici. Piyasadaki sayısı bile belli olmayan ve işe yaramaz, tüketim toplumunun ürünü "abur-cubur" dergileri gördükten sonra bu dergi adeta ilaç gibi geldi. Sizi tebrik ediyor ve başarılarınızın devamını diliyorum."

Öyleyse...
Liselilerin dergisi
Genç Öncüler

Sizin derginiz... Gençlerin dilinden gençlere...
Abone olmak çok kolay: 0212 631 13 85

Sadece 15YTL

Dua

Ey Refik-i Âlâ!
Kalplerimizi İslâm'a aç!

Yanında olmak diliyoruz, yardımcılarn olmak,
Dostluğunu kazanmak, bununla şereflenmek diliyoruz,
Senin varlığını duymak, görmek sarı çiçekte, kuşta, bulutta, dağda, denizde,
Şah damarımıza tutunup hayat bulmak, imanımıza direnç katmak diliyoruz.

Ey Rabb-i Rahîmimiz!

İçimizin kıraç topraklarını diriltmeye can suyu arıyoruz. Hacer'in telaşlı adımlarıyla divâne koşuyoruz. Fakir avuçlarımızı senin rahmet çeşmene tutmuş bekliyoruz. Kurumuş dudaklarımızdan kalbimize 'insaf' aksın, 'merhamet' aksın, 'vicdan' aksın. Çökmüş omuzlarımızı, bükülen belimizi doğrultacak sabrı yağdır üzerimize, ayaklarımızı kaydırma, sana tutunduğumuz ipi kesme!

Kudretinden bir pay ayır bize. Öyle ki zulmü yakan ateşler olalım, saçtığımız aydınlıkla karanlığı delelim.

Hidayetine talibiz, yolu göster bize, dosdoğru yolu.

Bizi ortalarda bırakma Allahım.

Saplantı ve sapkınlıklarımızın içinde bırakma!

Sana varan yollarda önümüze çıkan engelleri yık!

Bizi özgür kıl!

Bizleri olduğumuz yere çakan, kısırlaştırın, alçaltan zincirleri kır!

Ya Mâni'!

Mani ol manilere!

İşlerimizde suhûlet yarat. Bizlere ilminden lutfet. Bizim senin bize öğrettiğinden başka bir bildiğimiz yoktur. Sen Alîm'ül Hakîmsin. Rızıkımızı arttır. Maddî ve manevî erzaklarımızı ver! Bizi cismen ve ruhen aç, susuz, ilaçsız bırakma!

Ey Hakimimiz!

Senin ülkenin kapılarına dayanmış mültecileriz. Duyduk ki ihsanı bol bir sultansın, şefkatlisin, affedicisin, kudretli, zengin, adaletli, sabırlı, her şeyin bilgisi yanında bir padişahsın. 'Süpergüç' denilenlere sırtımızı dönmüş kapını çalıyoruz. Yar bize bu denizi. Bu ateşi serin ve selametli kıl! 7 başlı 70 başlı 700 başlı ejdarhalara, iman dolu sinemizi serhad edinmek diliyoruz. Tutuk dillerimizi çöz, kalbimizi bağlayan kör düğümleri... Bizi senden başkasına mecbur ve muhtaç bırakma! Acılarımızı, hüznümüzü Ahmed'ine teselli verişin gibi dindir, yaralarımızı sar. Bizi koru, kolla.

Yollar aç, kapılar aç, köprüler kur bize. Senden imdat diliyoruz, Sen'den Sen'i diliyoruz. Bizi kovma!

Acı bize merhametli padişahımız, taşıyamayacağımız ağırlıkları yüklemeye sırtımıza!

Ey Nûr!

Perdelenmiş gözlerimizi ışığa kavuştur! Cehaletimizi gider. Bilmediğimiz şeyi senden istemekten yine sana sığınırız. Bize bu kargaşada doğruyu ve yanlış ayırt edebilme yetisi bahşet. Senin okulunun öğrencileriyiz, Ey Alim! Bizi itme, atma, yanlışlarımızı affet, aşırılıklarımızı bağışla, bize doğruyu bulmada yardımını arttır!

Ya Hayy u Kayyûm!

Yoksulluğumuz olur senden yoksunluğumuz

Düşeriz, yiteriz.

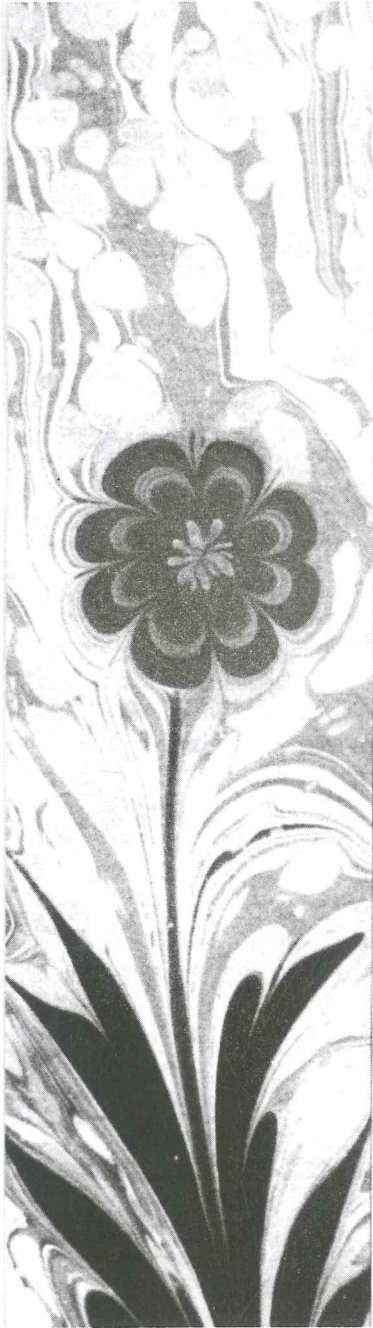
Tut kalbimizi bizi dirilt!

'Ey Rabbimiz gerçekten biz Rabbinize iman edin diye imana çağırın bir davetçiyi işittik ve hemen iman ettik. Artık bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, ruhumuzu iyilerle beraber yanına al ey Rabbimiz!'(Al-i İmran 192)

AMİN

H.z. Peygamber (sav)'in Yirmi Dört Saati

H.z. Peygamber (s.a.s.)'in torunları, babaları Hazreti Ali (r.a)'den naklederek anlatıyorlar: "...H.z. Peygamber (s.a.s.) günlük zamanını üçe taksim ediyordu. Bir kısmını namaz kılmak ve Kuran okumak gibi Allah Tealaya ibadete ayırıyordu. İkinci kısmını aile fertleriyle alakadar olmaya ayırıyordu, günlük ev işlerini yapıyor, ev ihtiyaçlarından kendisine düşenleri yerine getiriyordu. Üçüncü kısımda ise, istirahat buyuruyordu. Ancak istirahat zamanını da ikiye böler ve bunun bir kısmında ashabin ileri gelenlerini huzuruna kabul ederek onlara gerekli bilgileri öğretir, onlar da huzurundan çıkınca öğrendiklerini ashabin bütününe öğretirlerdi. Rasulullah (s.a.s.) kendisine yakın olmakta ashabında mal mülk, para, soy sop gibi şeyler aramaz daha ziyade takvaya önem verirdi, ibadet ve taata düşkün, dürüst, güvenilir kimselere fazlaca iltifat ederdi."

İhtiyaç sahiplerinden kimileri bir, kimileri ise iki ve daha fazla olan ihtiyaçlarını arz ederlerdi de Peygamberimiz (s.a.s.) sonuna kadar onları bıkmadan dinler, onlarla ilgilenir ve ihtiyaçlarının giderilmesiyle meşgul olurdu. Kendisine dünya veya ahiretle ilgili bir soru sorulunca, soruyu soranın seviyesine uygun davranarak onun hayrına olacak cevaplar verirdi. Soru sorana verdiği cevapla onu hayra yöneltirdi. Huzurunda bilgi öğrenenlere "Benden öğrendiklerinizi burada olmayanlara öğretiniz; Erkek, kadın, köle, cariye kim olursa olsun çeşitli sebeplerden dolayı bana gelip ihtiyaçlarını arz edemeyen kimselerin de ihtiyaçlarını isteklerini bana iletiniz. Muhakkak ki, ihtiyacımı devlet başkanına arz etmeye gücü yetmeyenlere yardımcı olan kimsenin, ayaklarını Cenab-ı Hak kıyamet gününde sırat üzerinde kaydırmaz." diye tembih ederdi.

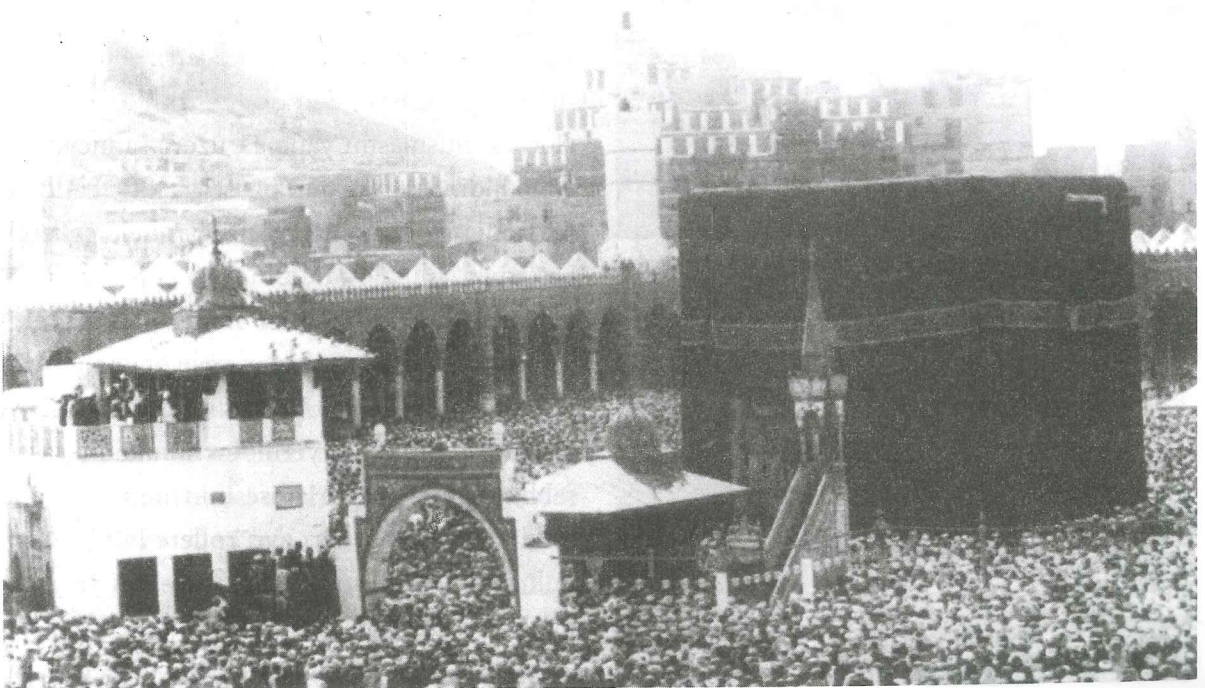
Huzurunda abes yani faydasız söz söylenmesine müsaade etmezdi. H.z. Peygamber (s.a.s.) dışarıda da tevazuu elden bırakmazdı. Çarşıda, pazarda, sokakta veya herhangi yerde olursa olsun herkese güler yüzle davranır, hal hatır sorar, tatlı dille hitap

ederek, gönüllerini alırdı... Meclisinde, camide, cemaatte, cum'ada göremediği ahabının ahvalini derhal soruşturur, başına bir şey gelip gelmediğini öğrenmeye çalışır, görüşebildiklerine ise dini metanetlerini daima takviye ederek, iyilik ve güzelliklere koşturup, çirkinliklerden uzaklaştıracak şeyler söylerdi.

Peygamberimiz (s.a.s.); oturmakta olan bir topluluğun arasına geldi mi baş köşeye geçmek için hiç kimseye sıkıntı vermez, hemen topluluğun en son kısmına ve boş bulunduğu bir yere otururverirdi. Başkalarının da böyle yapmalarını isterdi. Toplantıda bulunanları, durumlarına göre iyilikle anar ve iltifatta bulunurdu, öyle ki herkes onun yanında en çok sevilenin kendisi olduğunu sanırdı. Huzurunda çok oturan bir kişinin de haddi aşan bu tutumu karşısında telaş göstermeyip sabreder ve sükunet içinde onun ihtiyacını karşılamaya çalışırdı. Kendisinden istenilen bir şeyi, varsa verir, yoksa tatlı sözlerle o kişinin gönlünü alıp vadederdi. Rasulullah (s.a.s.)'in şefkati, merhameti, cömertliği, tevazuu herkesin malumu olmuştu. Ahaliden herkes, Hz. Pey-

gamber (s.a.s.)'in kendisi ile alakadar olacağından emindi. Bir hakkın tevziinde hiçbir ferdi ötekine tercih etmezdi. Hz. Peygamber (s.a.s.)'in meclisi; ilim, haya, sabır ve emanet meclisi idi. Orada edeple oturulurdu. Herkes birbirine saygı beslerdi. Yüksek sesle ve edebe aykırı olarak konuşulmazdı. Orada konuşulup orada kalması gereken bazı şeyler de dışarıya taşırılmaz ve dedikoduculuk yapılmazdı. Orada hiç kimsenin aleyhine konuşulmaz, hiç kimse töhmet altında tutulmazdı. Huzurunda -insanlık hali- ahabdan bazı kusurlar meydana gelse, o kusurlar orada kalırdı, yayılmazdı. O'nun meclisindeki kimse-ler yek dil ve yek ağız kişilerdi. Yani gönüllerindeki davada birleşmiş, konuştukları şeylerde kaynaşmış ve birliğin ahengine erişmiş kişilerdi. O'nun topluluğunda tevazu hakimdi, bunun sonucu olarak yaşlılara hürmet beslenir, küçüklere şefkat gösterilirdi. Hep beraber ihtiyaç sahibinin ihtiyacı ilk önce giderilmeye çalışılırdı. Yani ihtiyaç sahipleri kendileriyle ilgilenilmek konusunda ihtiyaç sahibi olmayanlara tercih olunurdu.

Genç Öncüler

Hicret Gecesi

Hicret, bir kaçış değil bir kopuş.

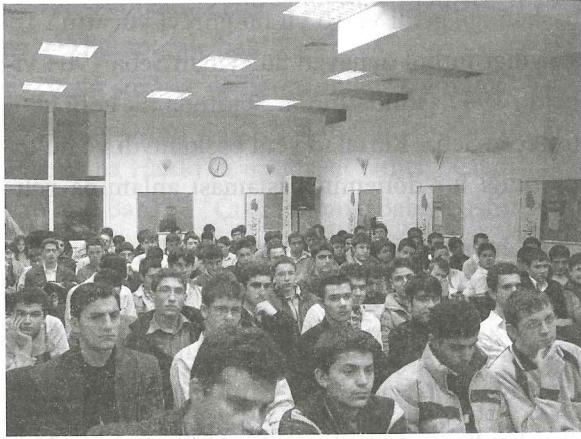
Çirkin olan güzel olana, kötü olandan iyi olana, karanlıklardan aydınlığa...

Geçtiğimiz günlerde 'Genç Öncüler' dergisinin düzenlediği bir programı daha arkadaşlarımızla birlikte coşkulu bir şekilde neticelendirdik. Konu 'Hicret' olunca, 'Genç Öncüler'in programa ilgileri daha fazla oluyordu tabii. Program başlarken salonda 'iğne atsanız yere düşmez' deyimini yerine getirecek kadar arkadaşımız vardı. Bu da hepimiz üzerinde farklı bir etki bırakmıştı. Program akışı gayet sade bir biçimde başladı. Konu ciddi olunca, dinleyicilerin dikkatleri de gözlerden kaçmıyordu. Açılış konuşmasından sonra Ali Rıza Temel Hoca konuşmasını yapmak üzere sahneye davet edildi. Salonda tam bir sessizlik ... Ali Rıza Temel Hoca konuşmasına besmele çekerek başladı.

Anlattıkça herkes mest olmuş gibiydi sanki. Sanki o konuşuyor, bizler yaşıyor gibiydik o mükemmel hadiseyi. Herkes o kadar konsantre olmuştu ki kimse yerinden kıvıldamaya teşebbüs etmiyordu. Hadisesinin derinliklerine inildikçe hepimiz ayrı ayrı rollere bürünüyorduk sanki. Konuşma bütün güzelliği ve anlamıyla sonlanmıştı.

Hicret, bir yerden başka bir yere göç et-

mek, Hz. Peygamber (s.a.s) ve ashabının Mekte'den Medine'ye göç etmeleri, demek. Hem hüznü hem de kutlu bir yolculuk bu. Bir tarafta İslam'a, takva sahiplerine önderlik edenlerin çektiği sıkıntılara üzüyor, bir taraftan onlara bu zulümleri yapanlara öfke duyuyor, bir taraftan da özlenen Kur'an neslinin yetişmesi için atılan adımları coşkuyla karşılıyor-

duk. Program bu duygu yoğunlu altında ilahi ve marşlarla sonlandırdık. İçimizde hüznü ve coşku bir arada, dilimizde dualar, ilahiler,

marşlar...

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. Rableri onlara katından bir rahmeti, hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler.

Tevbe Suresi, 20-21

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (Nahl Suresi, 41-42)

"Kendilerine zulmedildikten sonra Allah yolunda hicret edenleri, Biz dünyada güzelce yerleştireceğiz. Ahiret mükafatı ise elbette daha büyüktür. (kafirler bunu) bilmiş olsalardı." (Nahl-41)

İnönü'de İlk Gol

BJK'nin Unutulmayanları

Talha Dinleyici - Fatih Erdoğan

Türkiyenin en yaşlı spor kulübü olan Beşiktaş Jimnastik Kulübü tarihi ve iyi kötü anıları ile tüm klüplere örnek olacak niteliktedir işte bu tarihten bazı unutulmazlar.

İnönü'de İlk Gol

Siyah-Beyazlı formayı yıllarca terleten ve 1947 yılında İnönü Stadı'nda ilk golü atan futbolcu olarak tarihe geçen Süleyman SEBA 1984 yılında başkanlığa geldi ve 16 yıl bu görevi yürüttü..

Beşiktaş'ta uzun yıllar futbol oynayan Süleyman Seba 1984 yılında başkanlığa geldi. 1947 yılında İnönü Stadında ilk golü atan adam olarak tarihe geçen Seba, Kartal'ın yeni başkanıydı ve bu tarihi başarıların yaşandığı bir dönemin başlaması anlamına geliyordu.

Baba Hakkı

Hakkı, bir Galatasaraylının maddi ve manevi çabalarıyla transferini yaptı. Galatasaray'a mı? Hayır, Sarı-Kırmızılı formaya aşık Ahmet Kara Bey'in isteği ile Beşiktaş'a... Ahmet Kara Bey'in "kadrosu zayıf Beşiktaş şu Hakkı'yı da alsın ve güçlensin. O zaman ligde kuvvetli takımlar çoğalır, biz de iyi futbol görürüz" diyerek işi böyle hallettiği söylenir.

Geçmiş dönemlerdeki futbol erdemine ve anlayışına dikkate değer bir örnektir bu davranış.

Futbolculuğu ve kaptanlığı ile Türk futbolunun efsanelerinden Baba Hakkı.

Beşiktaşlı Hakkı demeye hiç lüzum yok, çünkü o ve onun gibilerin yeri bütün kulüplerdir. Galatasaraylı İlhan Özalp (Hayvan İlhan) başından geçeni anlatırken gözleri yaşarır hâlâ... Onlar birer futbol şövalyesi idiler, diye başlar sözlerine;

- Galatasaray'ın birinci takımında ilk defa oynayacağım. Maçımız hem de o zamanki Beşiktaş'la. Bana verilen görev Hakkı'yı

tutmaktı. Bir ara süratle onsekize yaklaşıyor, top ayaklarına yapışık gibi. Karşısına hızla dikilirken, topu havalandırmıştı. Kramponlarım baldırına olduğu gibi oturmuştu. Faul, isteyerek değil heyecanımdan olmuştu. Artık sonum gelmişti. Garanti Hakkı gibi bir profesyonel, intikamını alır ayağımı elime verirdi. Yine top sonra yanımdan hışım gibi geçti. Peşinden koştum. Akınları autla sonuçlandı. Artık mümkün olduğu kadar, onu orta sahada karşılamağa çalışıyorum. Hata mı başka arkadaşlar düzeltsin diye. Bir iki defa daha yanımdan geçti, engeller gibi yapıp çalım yapıyordum. Beşiktaş bir korner kazandı. "İlhan, Hakkı'yı tut" diye bağırdı kaptan. Hakkı'nın yanındayım. Yavaşça yanıma sokuldu. İşticeğim kadar bir sesle;

- Oynasana be! Tekmene cevap vermem, çaylak.

Karşısındaki acemi A takım futbolcusuna verdiği morale bak!

Niçin şövalye dediğimi anlatabildim mi?

Bir maçta oyundan atılan sağ bek Cihat önce Baba Hakkı'ya müracaat etmiş: "Çıkayım mı Baba?" "Çık!" demiş Baba başını önüne düşürüp çaresiz söylenmiş; "Sen çık Cihat! Sen çık!" Çıkmış Cihat. Aynı Baba Hakkı Ankara'da oynanan Gençlerbirliği maçında soyunma odasına yenik giren takı-

mına tren biletlerini göstererek yırtarım biletleri yenilirse yırtarım, yürürsünüz İstanbul'a kadar, demiş, maçı Beşiktaş 5-3 kazanmıştır.

Liglerin En Farklı Skoru

14 Ekim 1989 Ali Sami Yen Stadı'nda tarihi günlerden birisi yaşıyordu. Beşiktaş, Adana Demirspor karşısında favori olduğu bir maça çıkıyordu. Ama kimsenin beklemediği bir şeyler oldu. Kartal, Demirspor'u 10-0 yenip lig tarihinin en farklı skoruna imza attı. Hâlâ kırlanamayan bu rekor farkın altında ise MAF'ın adı vardı. Ali 4, Feyyaz ile Metin ise 3'er gol atmıştı bu maçta. Skor tabelasında 10 rakamı yoktu, 1 ve 0 sıkıştılmıştı.

Kara Kartallar?

1932-33 sezonunda İstanbul Amatör Ligi'nin bitmesine bir hafta kalmıştı. Son maç Beşiktaş ile Fenerbahçe arasındaydı. Bu maç şampiyonu belirleyecekti. Fenerbahçe Beşiktaş'tan iki puan öndeydi. Dolayısı ile bir beraberlik Fenerbahçe'yi şampiyon yapmaya yetecekti. Beşiktaş ise mutlaka kazanmalıydı.

Futbolu Beşiktaş'a getiren Şeref Bey son zamanlarda yakalanmış olduğu hastalığın neticesinde her geçen gün eriyip gidiyordu. Ancak Şeref Bey'in ömrü o önemli maçı görmeye yetmedi. Bedeni hastalığa daha fazla dayanamayan Şeref Bey genç yaşta hayata veda etti. Maçtan bir gün önce de toprağa verildi.

Tarih 16 Haziran 1933'dü. Final maçı oynanacak ve de sonunda ya Beşiktaş ya da Fenerbahçe şampiyon olacaktı. Sahaya çıkmadan önce Beşiktaş soyunma odasında herkesin Şeref Bey'in ölümü nedeni ile büyük bir üzüntü içinde olduğu görülüyordu. O sırada Hakkı (Yeten) sessizliği bozarak arkadaşlarına kendilerine gelmelerini söyledi. Eğer Şeref Bey hayatta olsaydı onun kendilerinden tek isteyeceğinin bu maçı kazanmaları olacağını hatırlattı. Bunun üzerine Beşiktaş'lı

futbolcular Şeref Bey'e layık olacak bir oyun ortaya koymak üzere and içerek sahaya çıktılar. Beşiktaş tarihinde ilk kez sahaya bu maçta siyah formalarla çıkmıştı. O matem simgesiydi. Şeref Bey'in kaybedilişinin acısını yansıtıyordu.

Maç başladı. Fenerbahçe defansta kalıyor, bir puan için oynuyordu. Beşiktaş ise atak üstüne atak geliştiriyor ve gol atmak için yükleniyordu. Oyunun 24'üncü dakikasıydı. Nazım'ın Fenerbahçe filelerine gönderdiği top tüm Beşiktaşlıları ayağa kaldırmıştı. Ancak hakem golü geçersiz saydı. Oyunun büyük bölümü Fenerbahçe yarı alanında ve kalesi önünde oynandı. Ancak gol olmadı ve maç başladığı gibi 0-0 bitti. Bu sonuçla Fenerbahçe şampiyonluğa uzanmıştı. Maçtan sonra konuşanlar ligi ikinci sırada bitirmesine rağmen Beşiktaş'ı öve öve bitiremiyorlardı.

- Ne takımını öyle!
- 90 dakika içinde tam 66 kez akın yaptılar!
- Kartallar gibi saldırdılar.
- Evet. Aynen kara kartallar gibi...

İşte o siyah formalardan ve müthiş futboldan sonra Beşiktaş şampiyonluğa ulaşamamıştı ama büyük bir ünvan kazanmıştı: KARA KARTALLAR.

Güneş Batıdan Doğduğunda...

Yusuf Şentürk

Bir yaz günü geziyordum o eski İstanbul sokaklarında yorulmuştum kendimi bir çınar ağacının gölgesine attım. Sıcaktan olsa gerek gözlerim nemlenmişti etrafa buğulu bakıyordum ama buğulu bakmak güzel gelmişti bana. Gölgesiyle beni koruyan ağaç eğimli bir yamaçta ve bütün boğazı ayakları altına alan bir manzaraya sahipti.

Bende bu manzarayı seyrederken ezan-ı Muhammet okundu. Ve o an kendi kendime sordum ya bu ezan-ı Muhammet yerine İsrail suru üfleseydi ve işte o günü hayal ettim kafamda.

Ve işte o gün; insanlık aleminin ezelle ebedi arasındaki süresi doldu.

Bu günden 2000 yıl önce yeryüzüne Hz. İsa geldi. Hak din olan İslam'ı güçlendirdi, dünyayı etkisi altına aldı ve daha sonra yaradana kavuştu, gurbetten kurtuldu.

Şimdi yine o gündeyiz. Ruhlar alemini İsrail'in suru üflemesini bekler ne bilsin Adem oğlu bir saniye sonra kıyameti kopartacak suru üfleyecek İsrail. Ne bilsin o gün güneş batıdan doğup doğudan batmıştı bunu anlamayacak kadar kirlenmiş kalpleri Ve işte İsrail suru üfler ve Adem oğlunun bu fani dünyadaki nesli tükenir. Sur üflenince vahşi hayvanlar bir araya toplanır insanlar en değerli eşyalarını, varlıklarını bırakır ve kurtulmaya çalışırlar ama bilmezler ki ALLAH onların her yaptığını görür ve duyar. O an kalbinde ALLAH sevgisi ve imanına sahip ve o günden korkmuyorsa o gün o kişiye kıyamet değil sevgiliye kavuşma gurbetten kurtulma yani yaradana kavuşma gibi gelir.

ALLAH bizi o Salih kullarından eylesin...

Efsaneler...

Ata Sporumuz Karateydi

Tüm dünyanın Çinliler'e ait olduğunu düşündüğü karate sanatı aslında özbeöz biz Türkler'e aittir. Çinliler kendilerinden daha az sayıda olan

Türkler'e karşı savaş meydanlarında perişan oluyorlarmış. Onların deyimiyle; bir türlü bu bir avuç çapulcuyla baş edememişler. Sonuçta Çin Seddi'ni inşa etmişler.

Ama Türkleri durdurmak mümkün mü? Hayır! Duvarı aşip akın akın geliyorlarmış. Bunun üzerine Çin hükümdarı Türkler'in yenilmezliklerinin sırrını araştırmaları için casuslar yollamış. Bunlardan aylarca haber alınamamış. Çin hükümdarı daha fazla casus yollamış. Ama giden gelmiyormuş. En sonunda bir tanesi geri dönebilmiş. Ancak ağır yaralıymış. Türklerin enfes bir dövüş sanatına sahip olduğunu, bu nedenle hiç yenilmediklerini söyleyip son nefesini vermiş.

Çin hükümdarı artık ne yapacağını biliyor: başka casuslar yollayıp bu dövüş sanatının inceliklerini öğrenmek. Vezirine ülkedeki Türk'e benzeyen her genci toplayıp getirtmesini ve casus olarak yetiştirilmelerini

buyurmuş. Bir kaç ay sonra yüzlerce genç, Türklerin arasına sızmaları için gönderilmiş.

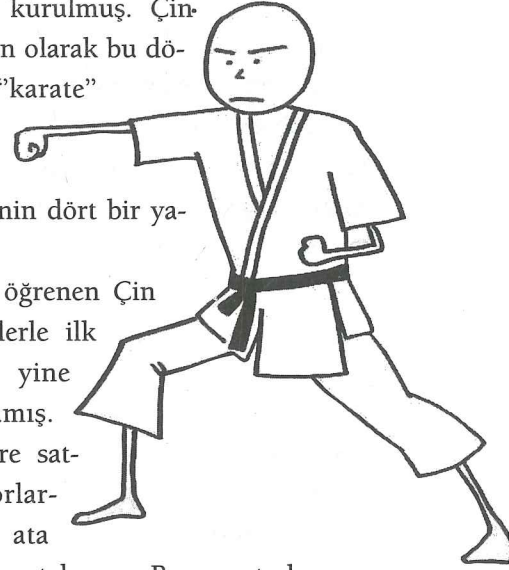
Seneler sonra bu gençlerden sadece üç tanesi birer dövüş ustası olarak geri dönebilmiş. Hemen her bi-

rine ayrı okul kurulmuş. Çin kültürüne uygun olarak bu dövüş sanatına "karate" adını vermişler. Karate kısa bir sürede ülkenin dört bir yanına yayılmış.

Ama karate öğrenen Çin askerleri, Türklerle ilk savaşlarında yine hüsrana uğramış. Ee! tereciye tere satmaya çalışıyorlarmış. Türkler ata

sporlarında çok ustalarmış. Bu savaşta bozguna uğrayan hükümdar, karatenin Çin'e gelmesini sağlayan hükümdarın oğluymuş ve ne yapacağını bilememiş. Ama babasının veziri, kurnaz bir adammış, yeni bir plan geliştirmiş. Hükümdar da bu planı çok beğenmiş.

Çok iyi işleyen plan şöyleymiş: Önce Türkleri pasif hale getirmek için, "güreş" adında bir spor geliştirmişler. Güreş kelimesi eski Çince'de "pasiflik" anlamına geliyormuş. Güzel Çinli prensesler aracılığıyla bu sporu Türk beylerine oradan da halka benimsetmişler. Sonuçta Türkler'in karateden iyice kopmasını sağlamışlar. Birkaç kuşak sonra Türkler karateyi tamamen unutturken Çinliler karatenin ustası olmuşlar. Bu yolla Çinliler, Türkler'i yenmekle kalmamış onların Orta Asya'dan göç etmelerine neden olmuşlar. Şimdi de gerçek ata sporumuzu bize öğretiyorlar.

Churchill'in Çuvalı

2. Dünya Savaşı'nda İngiltere başbakanı Churchill, Türkiye'nin Almanya'ya karşı savaşa girmesi için elinden geleni yapmış. Hatta sırf bunun için Türkiye'ye gelmiş ve İsmet Paşa'yla Adana'da görüşmüş. Ancak İsmet Paşa'yı savaşa girmeye ikna edememiş.

Churchill görüşmeden sonuç alamayacağını anlayınca gerisin geriye dönmüş. Ama Churchill bu. Hemen pes etmemiş kurt politikacı. İngiltere güçlü ama zaten Almanya ile savaş halinde. Bir başka savaşı göze alamadığından Türkiye'yi yolu yordamıyla tehdit etmek istemiş. Ne yapayım da edeyim diye düşünmüş, taşınmış. En sonunda ne yapacağına karar vermiş. Hemmen yaverinden bir çuval buğday getirmesini istemiş. Bir mektup yazıp çuvalın içine koymuş. Yaverine "Bunu Türkiye'ye İsmet Paşa'ya bizzat götür. Ve Paşa'nın yanıtını almadan da geri dönme" demiş.

Çuval askeri uçakla anında yola çıkmış. Yaver çuvalı İsmet Paşa'ya teslim etmiş ve Churchill'in hemen yanıt beklediğini bildirmiş. İsmet Paşa bir çuval buğdayı görünce çok şaşırılmış taabii. Çuvalı

lı açmış, bir bakmış ki, çuval ağzına kadar buğday dolu ve en üstte de bir mektup var.

Mektupta, "Biz İngilizler, bu çuvaldaki buğdaylar kadar kalabalığız. Almanya'yla ilişkilerinizi kesin. Yoksa fena olur" gibisinden bir yazı varmış. İsmet Paşa'nın gözleri çakmak çakmak olmuş. Yavere beklemesini söylemiş. Odasına girmiş ve yardımcısından aç bir tavuk bulup getirmesini istemiş. Kendisi de oturup bir mektup döşenmiş. Mektupla tavuğu gelen buğday dolu çuvala koymuş. Churchill'in yaverine "İşte cevabım" demiş.

Yaver çuvalı almış, uçağa atladığı gibi, gıdak mıdak sesleri eşliğinde İngiltere'ye uçmuş. İngiltere'ye varır varmaz, Churchill'in huzuruna çıkmış. Churchill kendinden emin biçimde çuvalı açınca bir de bakmış ki, çuvalın içinde karnı yediği buğdaylardan şişmiş bir tavuk, bir avuç buğday ve bir de mektup var. Hemmen mektubu açmış. İsmet Paşa mektuba şunları yazmış: "Bir tavukla başedemeyen İngilizler'den niye korkalım?"

Çaresiz kaldığım zamanlarda gider, bir taş ustası bulur seyrederim. Adam belki yüz kere vurur taş. Ama değil kırmak, küçücük bir çatlak bile oluşturamaz.

Sonra birden, yüz birinci vuruşta taş ikiye ayrılır.

İşte o zaman anlarım ki; taşı ikiye bölen o son vuruş değil, ondan öncekilerdir."

JACOB RIIS

ordan burdan...

Uzaylı Düşman: "Dünyahılar sanki sihir kullanıyor... Sana ulaşamamak, seni kaybetmek değildir dünya..."

Cüneyt Arkin: "bilinmeyen bir güç bizi kendine çekiyor; bilemiyorum bu gücün ne olduğunu... çok tehlikeli bir durumdayız! tayfun 2 cevap ver, tayfun 2... dünyadan uzaklaşıyoruz. bilinmeyen gücün etkisinden hala kurtulamadık!"

... derken bizimkilerin gemileri düşer. İki savaşçımız sağ olarak kurtulur ve yola koyulurlar:

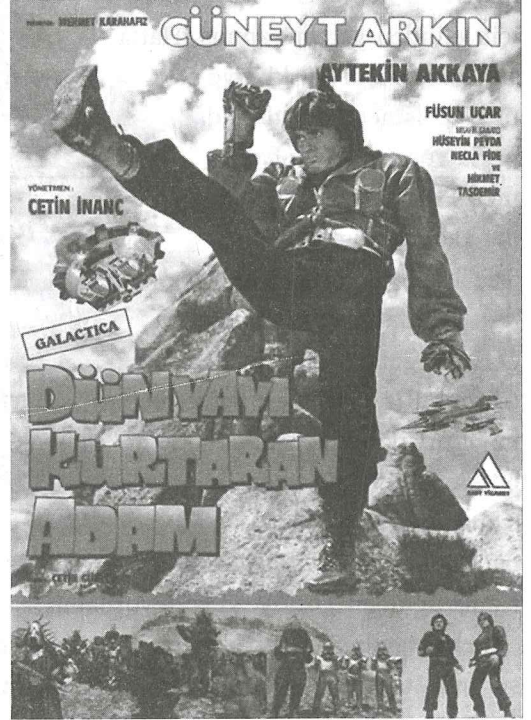
Aytekin Akkaya: "Ölü gibi yorgunum. Biraz dinlenelim."

Cüneyt Arkin: "Onların istedikleri de bu... Yere düştük mü, işimiz tamam."

Aytekin Akkaya: "Korktuğumu söylersem, beni ayıplar mısın?"

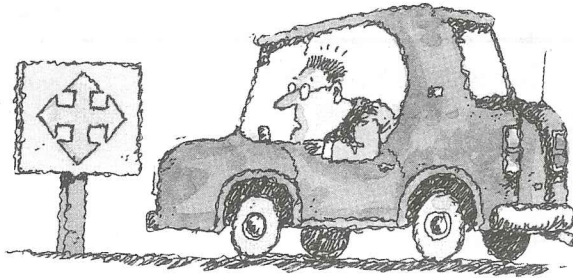
Cüneyt Arkin: "Kork ama, korktuğunu belli etme!"

Dünyayı Kurtaran Adam'dan...

Kısa Kısa...

Jake Fen isimli Macar adam, eşini korkutmak için kendini asmış pozu verdi... Eve gelen eş kocasını o halde görünce bayıldı... Kapıyı açık gören komşu kadın içeri girince iki cesetle karşılaştığını sanıp evi soydu. Topladıkları ile çıkarken Jake kadına bir tekme attı. Cesedin canlandı-

ğını sanan kadın korkudan öldü. Jake beraat etti...

New York'ta 5'inci caddede bir adama araç hafifçe çarptı. Adama birşey olmamıştı.. Soförle konuştu ve kalkacakken olayı gören biri yanına gelerek, kalkmazsa sigortadan para alabileceğini söyleyince yeniden aracın önüne yattı. Araç sürücüsü ise adamın gittiğini düşünerek gaza bastı ve adam öldü...

DİKKAT YAZILI VAR !

YAZILI SINAV SORULARINA ÖĞRENCİLERİN VERDİĞİ İLGİNÇ YANITLARDAN SEÇİMLER

MARMARA BÖLGESİNİN CORAFİ KONUMUNU ANLATINIZ ?

Bölgede daha iyi yeryüzü şekilleri bulunur. Bölge Hötrd ve benegramdan meydana gelmiştir, bütün sinema artistleri de burada bulunur.

Adem/Lise - 2

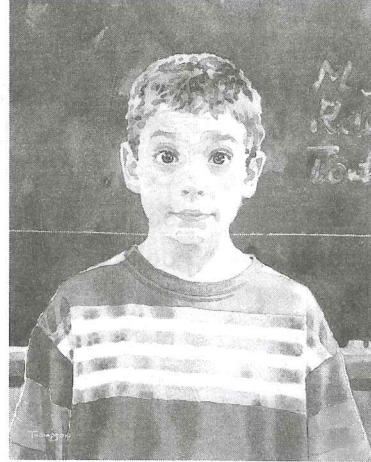
KAZASKER NEDİR ?

Yolunmuş kaza kazasker demir?

Cemal/Ortaokul - 2

İSTANBUL'UN ÖNEMİ NEDİR?

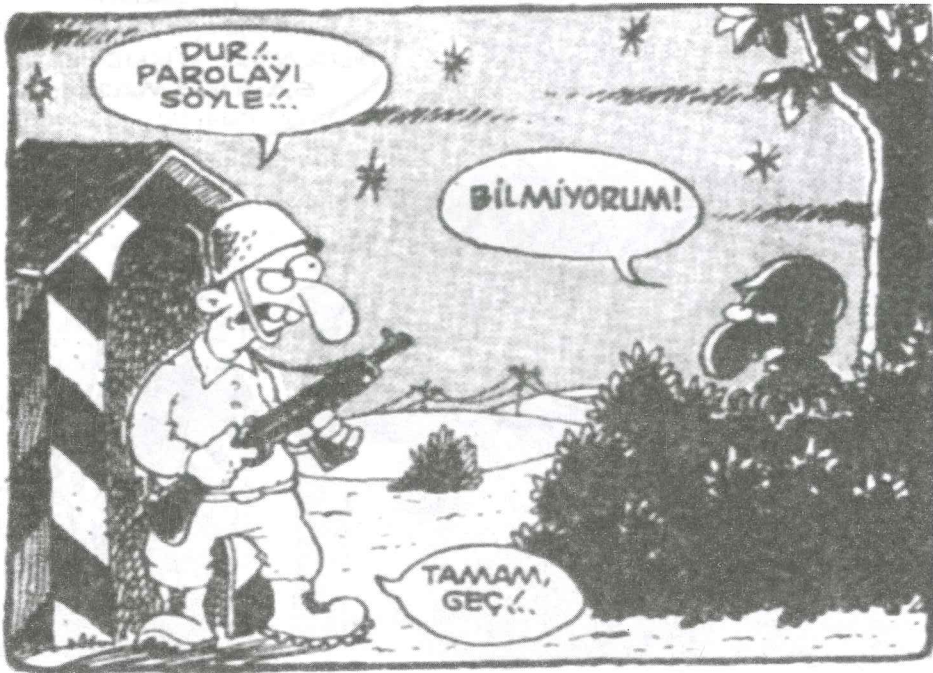
İstanbul önemli bir şehirdir. Toprağı altındandır. Köyden göç edenler İstanbula iş, aş bulmak için giderler. Ve zengin olup köylerine geri dönerler. Bağzıları ev parası için bağzıla-

rı ise başlık parası için... Ama bunların hepsi eskidendi. Şimdi bir tek ev parası için geliyorlar. Şimdiki zamanda başlık parası yoktur, kaçan kaçana, seven sevene. Köyden istanbula gelen hemşeriler çoktur. Ayrıca istanbulda çok çok ürün yetişir. Bunların başında domates, salatalık, lahmacun, ve kıvırcık maruludur. İstanbul ayrıca asya ile avrupa arasında bir yol geçen hanı köprüsü gibidir. Her kimse bu köprüden geçer. İstanbul önemli olmasaydı nüfusu on beş milyon olur muydu hiç.

Derya/Ortaokul - 2

(DİKKAT YAZILI VAR adlı kitaptan alınmıştır.)

MAHKEME SORULARI

Aşağıdakiler mahkemelerde avukatlar tarafından sorulmuş sorulardan derlenmiştir. Avukatlarımız (özellikle de bizim tanıdıklarımız!!) hiç alınmasın lütfen, çünkü bu sorular Amerikan mahkemelerinde sorulmuş ve yanıtlanmış, sadece Türkçe'ye çevrilmiş..

1. "Uykusunda ölen bir insan, ertesi günün sabahına kadar bunun farkına varamaz, değil mi doktor?"
2. "En genç olan oğlunuz, hani şu 20 yaşında olan, kaç yaşındaydı?"
3. "Resminiz çekilirken orada mıydınız?"
4. "Yalnız mıydınız, yoksa kendi başınıza mıydınız?"
5. "Savaşta öldürülen kardeşiniz miydi yoksa siz miydiniz?"
6. "Sizi öldürdü mü?"
7. "Çarpışma esnasında araçlar arasında ne kadar mesafe vardı?"
8. "Oradan ayrılana kadar orada mı kaldınız?"
9. "Kaç kere intihar etmeyi başardınız?"
10. Soru: "Merdivenler alt bodruma iniyor dediniz, değil mi?"
Cevap: "Evet."
Soru: "Peki bu merdivenler yukarı da çıkıyor muydu?"
11. Soru: "İlk evliliğiniz niçin sona ermişti?"
Cevap: "Ölüm sebebiyle."
Soru: "Kim ölmüştü?"
12. Soru: "Otopsiye

başlamadan önce Bay'nin nabzına baktınız mi doktor?"

Cevap: "Hayır."

Soru: "Kalbini dinlediniz mi?"

Cevap: "Hayır."

Soru: "Nefes alıp almadığımı kontrol ettiniz mi?"

Cevap: "Hayır."

Soru: "O halde siz otopsiye başlarken Bay hâlâ yaşıyor olabilir, değil mi?"

Cevap: "Hayır."

Soru: "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz, doktor?"

Cevap: "Çünkü adamın beyni masamın üstünde bir kavanozun içindeydi."

Soru: "Yine de hasta hâlâ yaşıyor olamaz mıydı?"

Cevap: "Evet, hatta şu anda bir mahkeme salonunda avukatlık yapıyor olabilir."

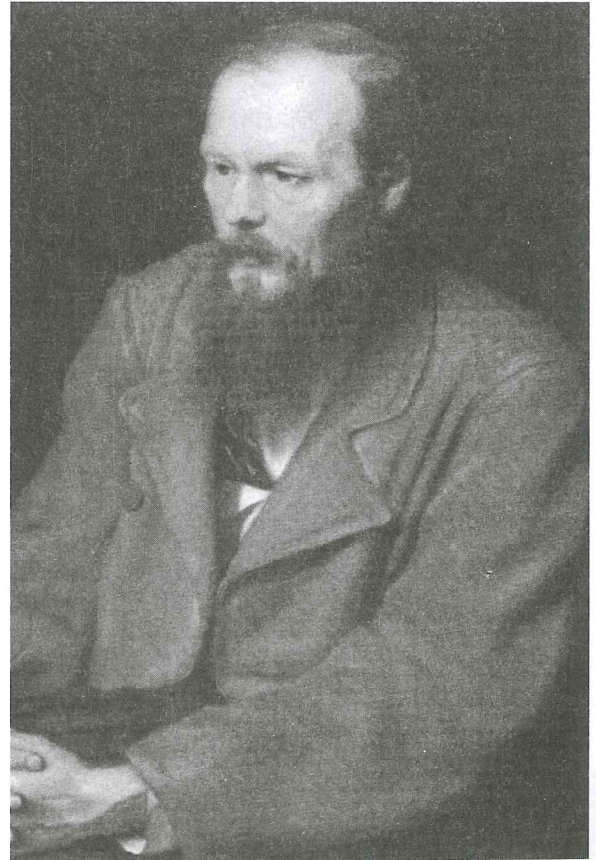
Kitaplar Arasında...

Abdullah Şanver

FYODOR MIHAILOVIÇ DOSTOYEVSKI

Fyodor Mihailoviç Dostoyevski 1821'de Moskova'da doğdu. Babasından Fransızca ve Latince öğrenmiştir. Mutsuz bir çocukluk dönemi yaşamıştır. Annesini 16 yaşındayken veremden kaybetmiştir. Bir yıl sonra Petersburg'daki askeri mühendislik okulu'na girdi. Ancak edebiyata olan düşkünlüğü nedeniyle ordudan ayrıldı. Babasının çevresinde zalim, alkolik ve kaba birisi olarak tanındığı ve çevresinde çok sevilmediği, bu nedenlerle öldürüldüğü düşünülmüştür. Dostoyevski'nin sağlığı pek iyi sayılmazdı. Epilepsi (sara) nöbetlerinin kendi üzerinde çok olumsuz etkileri vardı ve sara nöbetlerinin ne zaman geleceği sıkıntısını içinde yaşıyordu. 25 yaşında iken ilk romanı "İnsancıklar" ı yazmıştır. 28 yaşındayken, özgürlük yanlısı gençlerle iletişime girip, yönetime karşı komplo düzenlemek suçundan ölüme mahkum edilmiş, ama infazdan hemen önce çar tarafından bağışlanarak, Sibiryaya sürgüne gönderilmiştir. 4 yıldan fazla bir süre de Sibiryada orduda er olarak görev yaptı. Subaylığa dek yükseldi. 1857 yılında dul bir bayan olan ve tıpkı annesi gibi veremli olan bir kadın ile evlendi. Petersburg şehrine döndükten sonra, hapis ve sürgün hayatında yaşadıklarını "Ölümler Evinden Anılar" adlı romanına yansıtarak ikinci eserini yayınlamıştır. Bunu bir yıl sonra "Ezilenler" izlemiştir. 1863 yılında karısını ve erkek kardeşini kaybeden yazar, kendini artık sadece yazmaya verdi. Eliaçıklığından ve kumar tutkusundan dolayı borç içinde yüzmekteydi. Bu dönemde "Yeraltından Notlar", "Suç ve Ceza", "Kumarbaz" yazdıkları arasında sayılabilir. Bu

dönemde çıkardığı dergiler yasaklandı. İlk eşinin ölümünden 4 yıl sonra ikinci evliliğini yapmış, yeni eşi ile tutuklanmaktan kurtulmak için Avrupa'ya gitmişti. Burada kumarhanelerde vaktini geçirerek, varolan kısıtlı parasını da yitirmişti. Burada üç çocuğundan birini kaybetti. Ülkesine dönene dek, "Budala", "Ebedi koca", "Ecinniler" i kaleme aldı. Dönüş sonrasında Çar kendisinden çocuklarının öğretmeni olmasını istedi. 1879 yılında şaheseri denebilecek bir eseri olan "Karamazov Kardeşler"i kendi ülkesinde tamam-

ladı. Epilepsi ataklarının çoğaldığı dönemlerde, zorluklar içinde çalışmalarını sürdüren, bu büyük yazar 1881 yılında 60 yaşındayken akciğer kanamasından ölmüştür.

Suç ve Ceza

On dokuz yaşında olan Raskolnikov bir üniversite öğrencisidir. Parasızlıktan dolayı üniversiteyi bırakmıştır. Tekrar okuyabilmesi için üç bin rubleye ihtiyacı vardır. Çok gururlu olan Raskolnikov, kendisine az para kazandıracak işlerle de uğraşmaz. Bu yüzden ihtiyacı olan parayı tefeci bir kadını öldürerek ve onun paralarını alarak elde etmeyi düşünüyordur. Raskolnikov'un kadını öldürme fikri ilk başlarda onun vicdanına aykırı gelmiyordu. Bu düşüncesine kanıt olarak daha önce bir dergiye yazdığı makaleyi gösterebiliriz. Makalesinde Raskolnikov insanları iki kategoriye ayırmıştır. Yasalara uyan, kendi yasalarını koyamayan insanlar ve kendi kurallarını yaratan, yasa

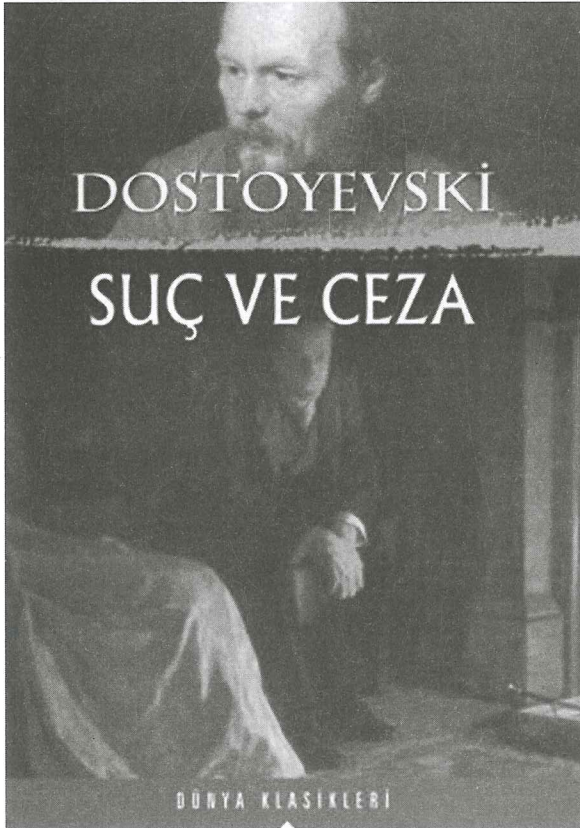
dışı işleri gerektiğinde yapabilen insanlar. Bu nedenle Raskolnikov, insanların nefret ettiği, sevilmeyen yaşlı bir tefeciyi öldürme hakkını kendinde görmüştür. Fakat çok önemli bir noktayı; vicdanını hesaba katmamıştır.

Raskolnikov tefeciyi öldürmeden önce bu cinayet konusunda tereddüde düşer. Vicdanı, hayatını kendisinin vermediği bir insanın hayatını onun alamayacağını söylüyordur. Ama Raskolnikov bu düşüncesine rağmen içindeki Firavun'un önüne geçememiştir ve yaşlı tefeciyi bir baltayla öldürmüştür. Fakat cinayet sırasında Raskolnikov'un planlamadığı bir olay gerçekleşmiştir. Raskolnikov tefeci kadını öldürüp paralarını aldıktan sonra çıkmak üzere iken tefecinin kardeşi gelmiştir ve Raskolnikov onu da öldürmek zorunda kalmıştır. Raskolnikov düşünceleri doğrultusunda hareket ederken karşısına çıkan masum kişiyi öldürmekten çekinmemiştir. Fakat sonradan masum bir insanı öldürmek Raskolnikov'un vicdanında şok etkisi yaratmıştır. Cinayetten sonra parayı alan Raskolnikov ilk önce kaldığı küçük çatı katındaki odasına gitmiştir, fakat paranın bulunma olasılığının yüksek olduğunu düşünerek aldığı paralara el sürmeden sokakta bulduğu bir taşın altına saklamıştır.

Raskolnikov'un bu olay sonrasında kendi içinde tam bir yıkım vardır. Sahip olduğu ve cinayeti gerçekleştirmesindeki en büyük neden olan insanların canını alabilme fikri vicdanına aykırı gelmiştir ve bunun acısını çekmektedir. Tefeci kadını öldürmesi, Raskolnikov'un sahip olduğu düşüncelerden kurtulma olasılığının önüne çok büyük bir engel olarak çıkmıştır. Raskolnikov içinde bulunduğu ortamdaki kurtulma ümidini tefeci kadınla birlikte öldürmüştür. Bu da kendisini öldürmesi demektir.

Raskolnikov'un geçirmiş olduğu bu depremden kurtulabilmesi için karşısına bir olayın veya bir kişinin çıkması gerekiyordu.

Raskolnikov cinayeti işlemeyen önceki gün gitmiş olduğu bir meyhanede Marmeladov adında bir devlet memuruyla tanışmış ve onu evine

götürüp, yardım etmiştir ve Marmeladov'la ilgilenmiştir. Marmeladov'un öz bir kızı, sonradan evlendiği, kendini soylu biri sanan karısı ve o kadından küçük çocukları vardır. Ev sahibi ile problemi olan bu aile çok kötü bir haldedir ve sefilleri oynuyorlardır. Marmeladov'un öz kızı olan Sonya onlarla birlikte kalmıyordur. Kira parası ve küçük kardeşlerine yemek parası bulmak için fahişelik yapıyordur. Kendisinin hayattan hiçbir beklentisi yoktur; ailesi için kendi hayatını hiçe saymıştır. Her ne kadar fahişelik yapsa da İncil'e inanmaktadır. Raskolnikov Marmeladov'un evinde Sonya'yla karşılaşmıştır. Onun yapmış olduğu fedakarlıkları görünce ona hayran kalmıştır. Ona karşı adımı koyamadığı duygular hissetmeye başlamıştır. Bu bağlılık Sonya'ya karşı bir aşka dönüşmüştür. Bu aşk tek taraflı olmamıştır. Sonya'da Raskolnikov'la aynı duyguları paylaşmaktadır. Cinayetten sonra Raskolnikov bu cinayet olayını ve bu olayın kendisine vermiş olduğu acıyı Sonya'yla paylaşır ve ondan yardım ister. Sonya ona İncil'i tavsiye eder ve suçunu itiraf etmesi gerektiğini söyler. İlk başlarda Raskolnikov İncil'le ilgilenmez ve suçunu itiraf etmek konusunda da bir tereddüt yaşar. Sürekli suçu itiraf etmemesi gerektiğini düşünmektedir. Fakat kanundan kaçmak onun sandığı kadar kolay olmuyordur. Cinayetten sonra gittiği karakolda baygınlık geçirmesi, cinayeti işlemeyen önce yaşadığı duyguyu hissetmek için cinayeti işlediği eve gitmesi; polis Petroviç'in ilgisini çekmiş ve Raskolnikov'un cinayeti işlediğini çözmüştür. Raskolnikov Petroviç ile sürekli söz düellolarına giriyor ve onun imalı sözlerine karşı dayanmaya, kendini savunmaya çalışıyordu.

Raskolnikov düşüncelerinin yanlış olduğunu çözüyor, fakat yapmış olduğu cinayet onu sonu gelmez sıkıntılara sokuyordu. Düşünce olarak kafasındaki şeyleri toparlayabiliyor, fakat fiziksel olarak bunları faaliyete geçiremiyordu. Ama en sonunda suçunu itiraf etmek için karakola gitmeye karar verdi. Karakola kararlı bir şekilde gitti, fakat suçunu itiraf edemedi. Geri dönmek için merdivenler aşağıya indiğinde, karşısında duran Sonya'ya çaresizce baktı ve tekrar karakola gitti. Petroviç'e baktı ve 'bendim, tefeciye de kız kardeşini de öldüren bendim' dedi.

Raskolnikov'un suçunu itiraf etmesi, aldığı paralara hiç dokunmamış olması ve suç işlerken

akli dengesinin yerinde olmadığı düşünüldüğü için suçu hafifletilir, Sibiryaya gönderilir. Sonya'da artık fahişelik yapmayacaktır. Sonya Raskolnikov'un suçunu itiraf etmesi üzerine Raskolnikov ile Sibiryaya gitmeye karar verir. Sibiryaya atılan Raskolnikov'a Sonya bakmaktadır. Fakat Raskolnikov orada hiç kimseyle konuşmamaktadır, Sonya'ya da çok kötü davranmaktadır. Sibiryadaki mahkum arkadaşlarının hepsi ondan nefret ediyorlardır. Sadece Sonya'nın hatırı için Raskolnikov'a bir şey yapmıyorlardır. Sonya orada mahkumlar tarafından çok sevilen birisidir. Herkesin mektuplarını onlar için okuyor, onlara hediyeler alıyordu. Ancak Raskolnikov onun bu inanılmaz fedakarlıklarına karşı somurtuyor, onunla ziyaret saatlerinde konuşmaya bile tahammül edemiyordu. Bir gece Raskolnikov yatmadan önce yastığının altında duran, Sonya'nın daha önce vermiş olduğu İncil'i alır ve Sonya'nın çağrısına cevap verir.

Değişen Raskolnikov ve sabrının karşılığı alan Sonya için yepyeni bir hayat başlamıştır.

DOSTOYEVSKİ

BUDALA

roman

VARLIK YAYINLARI

*boyu söğüt kadar olanlara değil,
şapkayı ters giyebilenlere...*

İstemem eksik olsun! Ve ta son nefesinde
Bile çekinmek, korkmak, benzi sararmak, bitmek,
Şiir yazacak yerde ziyaretlere gitmek,
Karşısında zoraki sırtmak her abusun.
eksik olsun istemem,istemem eksik olsun!
Fakat, şarkı söylemek, gülmek, dalmak hülyaya,
Yapayalnız, ama hür, seyahat etmek aya,
Gören gözü, çınlayan sesi olmak ve canı
İsteyince şapkayı ters giymek, karşanı
Olmamak. Bir hiç için ya kılıcına veya
Kalemine sarılmak ve ancak duya duya
Yazmak, sonrada gayet tevazula kendine:
Çocuğum! demek, bütün bunları hoş gör yine,
Hoş gör bu çiçekleri, hatta bu kuru dalı,
Bunlar yabanın değil, kendi bahçenin malı!
Varsın, küçücük olsun fütuhatın, fakat bil,
Onu fetheden sensin, yoksa başkası değil.
Ara hakkını hatta kendi nefsinden bile.
Velhasıl bir tufeyli sarmaşık zilletiyle
Tırmanma! Varsın boyun olmasın söğüt kadar,
Bulutlara çıkmazsa yaprakların ne zarar?
Kavaklar sıra sıra dikilse de karşına
Boy ver, dayanmaksızın, yalnız ve tek başına.

*Edmond Rostand, "Cyrano de Bergerac"
Türkçesi: Sabri Esat Siyavuşgil*

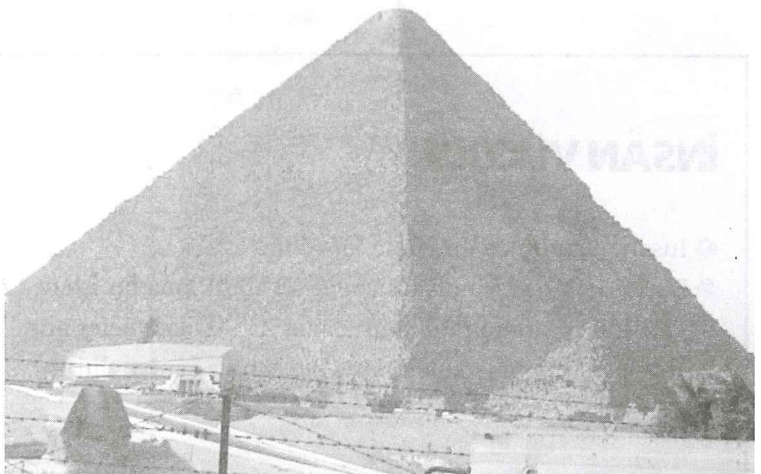
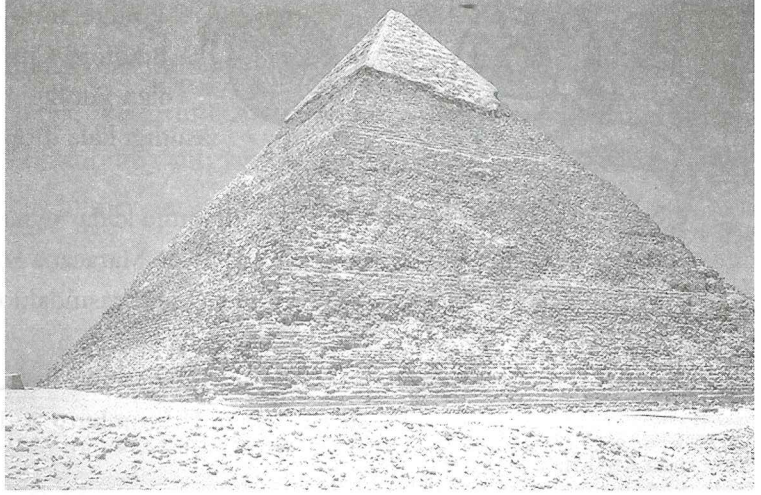

Bunları Biliyor Muydunuz?

Mehmet Torun

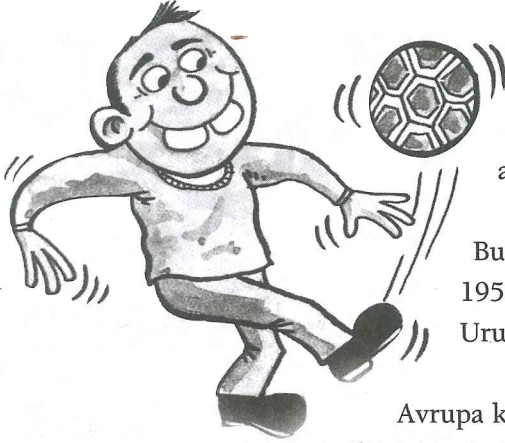
Kahire'de bulunan Keops piramidi- nin 12 ton ağırlığında iki buçuk milyon kat bloktan oluştuğunu. Günde on blok yerleştirilmesi halinde yapımının 664 yıl süreceğini, piramidin üstünden geçen meridyenin karaları ve denizleri tam eşit iki parçaya böldüğünü ve piramidin dünyanın ağırlık merkezinin tam ortasında bulunduğunu, yüksekliğinin (164 m.) bir milyarla çarpımının güneşle dünyamız arasındaki uzaklığı verdiğini, taban alanının, yüksekliğinin iki katına bölünmesinin pi sayısını verdiğini biliyor muydunuz?

Piramitlerin içerisinde ultrasound, radar, sonar gibi cihazların çalışmadığını, kirletilmiş suyun bir kaç gün piramidin içinde bırakıldığında arıtılmış olarak bulunduğunu, piramidin içerisinde sütun bir kaç gün süreyle taze kaldığını ve sonunda bozulmadan yoğurt haline geldiğini, bitkilerin piramidin içerisinde daha hızlı büyüdüklerini, çöp bidonu içindeki yemek artıklarının hiç koku yaymadan mumyalaştıklarını, kesik, yanık, sıyrık ve yaraların piramidin içinde daha çabuk iyileştiğini, piramidin içinin yazın soğuk, kışın sıcak olduğunu, piramidin kimin adına yapıldıysa onun bulunduğu odaya yılda iki kez güneş girdiğini ve bu günlerin doğduğu ve tahta çıktığı günler olduğunu biliyor muydunuz ?

FUTBOL

Dünyanın en şişman milli kalecisi unvanı İngiltere'nin 1.90 boyundaki "Şişko" lakaplı file bekçisi Hanry Foulke'ye aittir.

Foulke, milli takım kalesini korurken 141 kiloydu. Bradford City'de oynadığı son maçında 165 kilo olan Foulke, hâlâ formunda olduğunu, sıçrayıp asıldığı kale direğini kırarak kanıtlamıştı.

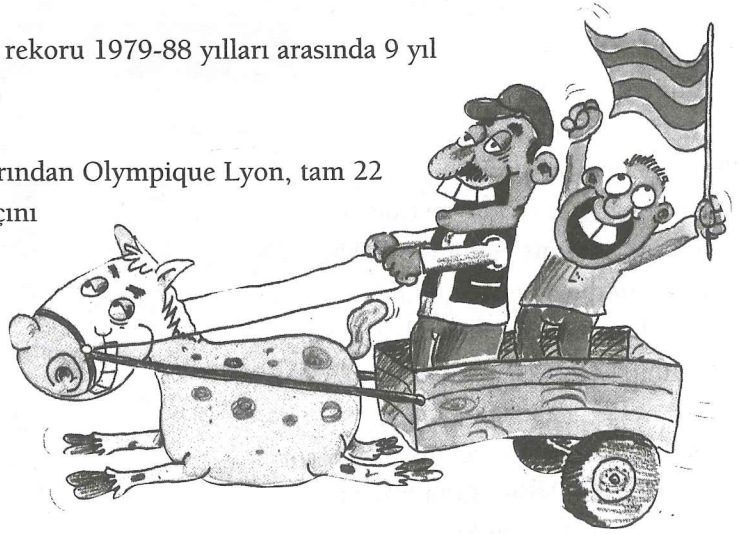
Bugüne kadar oynanan en çok seyircili maç, 16 haziran 1950'de Maracana Stadı'nda oynandı. Brezilya ile Uruguay arasındaki maçı 199 bin 854 kişi izledi.

Avrupa kupalarında en fazla gol rekoru 1984'de Hollanda temsilcisi Ajax'ın Lüksemburg Red Boys'u 14-0 yendiği UEFA kupası

maçında kırıldı.

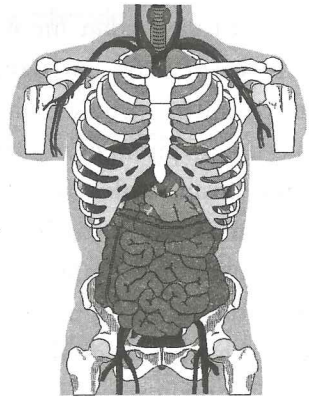
Milli liginde peş peşe şampiyon olma rekoru 1979-88 yılları arasında 9 yıl şampiyon olan Dinamo Berlin'e aittir.

Fransa'nın en güçlü şampiyon adaylarından Olympique Lyon, tam 22 yıldır oynadığı hiçbir sezonda ilk maçını kazanamadı. Bu durum futbolcular arasında bir kompleks oluşturduğuna benziyor. Çünkü bu sene de ligin zayıf ekiplerinden Lille ekibine 1-0 yenildi ve makus tarihine razı oldu.

İNSAN VÜCUDU

- ✿ İnsan vücudunda en güçlü kas dildir.
- ✿ Bir insan 1 den 1 milyara kadar sayabilir ama bu işlem 12 yıl sürer.
- ✿ Yetişkin bir insan günde ortalama 25.000 kez nefes alır.
- ✿ Her hapşırduğumuzda kalbimiz 0.8 saniye saniye durur.

Sizden Gelenler

Merhaba;

Sevgili genç öncüler dergisi çalışanları, öncelikle bizlere böyle güzel dergi hazırladığınız için teşekkür ederim. Derginizi çok beğenerek okuyorum. Ama derginize dini hikayeler birde şiirler yayınlarsanız çok memnun olurum. Mektubuma son verirken yayınlanmasını ricada bulunuyorum. Size yardım olarak şiirler, fıkralar, bilmeceler, öyküler, maniler gönderiyorum.

Sevgilerimle Allah'a emanet olun...

Rümeysa Elibol

Bu dergiyle birlikteliğimiz daha çok yeni olmasına karşın birbirimizi yıllardan beri yalnız bırakmayan dostlar gibi sevdik. Genç öncüler dergisinde her damak zevkine göre konular var. Ayrıca gençlerin gençlere hitap etmesi ayrı bir özelliği bu derginin. Çünkü biz gençlerin derdinden en iyi biz gençler anlarız.

Ertuğrul Aksan

I.

ne kadar safsın ey deli çocukluğum.
yüreğini ırmaklara yıkamışsın
kana çalmış güneş rengini
altında kurutmuşsun kendini.

II.

her saniye bir kalp atışına denk düşer
ey deli çocukluğum
sence bu kadar sessizlik normal mi?
sükutu dondurdun
zaman mı durdu, öldün mü?

III.

gül rengini, yüreğinin kanayan yerlerinden bildin.
ey deli çocukluğum
keşke biraz
aferinlerle şımartılsaydın.
Bak;
hala büyüyemedin.

Abdussamed Bilgili

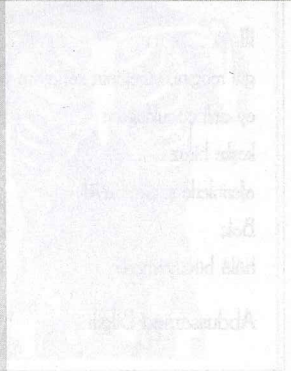
DELİ TÜRKÜLERİ

yol boş
ben sarhoş
hayat bir hoş
bu mey mayhoş
çoş hadi
çoş babam çoş!!!
yol puslu
ben yaşlı
hayat paslı
bu kız şanslı
yok mu sence
bu sevdanın aslı???
yol uzun
ben hüzün
hayat bozgun
dünya dargın
olsana benim aşk yarama sargım!!!

Eray Duman

televizyonunuzu kapatmayı unutmayın

000000

GENÇLİK ŞÖLENİ

GENÇ ÖNCÜLER - MECRA DERGİSİ
HİKAYE VE MAKALE YARIŞMASI ÖDÜL TÖRENİ

27 NİSAN 2005 ÇARŞAMBA SAAT:18.30

KONUŞMACILAR
ABDULLAH YILDIZ
METİN ÖNAL MENGÜŞOĞLU

SİNEVİZYON GÖSTERİSİ - ÖDÜL TÖRENİ

SALINCAK ÇOCUK KOROSU - KAFKAS HALK OYUNLARI EKİBİ

MEHTERAN KONSERİ

YER: FKM (FIRAT KÜLTÜR MERKEZİ) ÇEMBERLİTAŞ / EMİNÖNÜ
IRT. TEL: (212) 631 46 41 - 631 13 85